

วิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง

๑. ทักษะของผู้สมัครรับเลือกตั้งและผู้เลือกตั้ง

ในการศึกษาวิจัยการเลือกตั้งผู้ว่าราชการ รองผู้ว่าราชการและสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๑๔ นี้ ผู้ศึกษาวิจัยได้ศึกษาทัศนคติของผู้สมัครรับเลือกตั้งและของผู้เลือกตั้งภายใต้ไขแบบสอบถามชนิดคำถามเปิด เป็นบางส่วนและใช้คำถามปิด เป็นบางส่วน การที่ใช้คำถามเปิดก็เพื่อให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นที่ตนคิดได้อย่างกว้าง ส่วนในบางคำถามที่เห็นว่าไม่มีแนวทาง เลือกหลายทางก็ทำเป็นคำถามปิดเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ตอบ สำหรับแบบสอบถามได้แยกดังนี้

๑. แบบสอบถามผู้สมัครรับเลือกตั้ง ใช้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งตำแหน่งผู้ว่าราชการ รองผู้ว่าราชการและสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร มีจำนวนคำถาม ๑๔ ข้อ เป็นคำถามเปิด ๑๖ ข้อ คำถามปิด ๒ ข้อซึ่งสอบถามเกี่ยวกับกลุ่มหรือพรรคที่สังกัด (ข้อ ๑) พื้นฐานทางการเมือง (ข้อ ๓, ๔, ๕, ๖,) เหตุสนใจในการสมัครเข้ารับเลือกตั้ง (ข้อ ๗) การหาเสียงเลือกตั้ง (ข้อ ๘, ๙, ๑๐) ทัศนคติต่อการดำเนินการเลือกตั้งของกรุงเทพมหานคร (ข้อ ๑๑) ทัศนคติเกี่ยวกับระบบและข้อกำหนดในการเลือกตั้ง (ข้อ ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕) นโยบายปรับปรุงกรุงเทพมหานคร (ข้อ ๑๖) และอนาคตทางการเมือง (ข้อ ๑๗) ในการนี้ได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้สมัครทุกคนทางไปรษณีย์

๒. แบบสอบถามผู้เลือกตั้ง ใช้สอบถามประชาชนผู้มาออกเสียงเลือกตั้งในวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๑๔ โดยการสุ่มตัวอย่างบังเอิญหน่วยเลือกตั้งละประมาณ ๑๐ คน แบบสอบถามดังกล่าวมีทั้งคำถามเปิดและคำถามปิด มีประเด็นที่สอบถามคือ อายุ เพศ อาชีพ (ข้อ ๑, ๒, ๓) เพื่อ

เปรียบเทียบ ทักษะการดำเนินการเลือกตั้งของกรุงเทพมหานคร(ขอ ๘,๕,๑๐) เหตุจูงใจให้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง(ขอ ๖) เหตุจูงใจและความรู้เกี่ยวกับผู้สมัคร(ขอ ๗,๘) ทักษะเกี่ยวกับวิธีการศึกษาของผู้สมัครรับเลือกตั้ง(ขอ ๑๑,๑๒) ทักษะการหาที่ของผูวาระราชการและสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร(ขอ ๑๓,๑๔) ความเชื่อมั่นศรัทธาต่อการแก้ปัญหากรุงเทพมหานครโดยการเลือกตั้ง(ขอ ๑๕) ทักษะการระบบการเลือกตั้ง(ขอ ๑๗)

แบบสอบถามดังกล่าวจะนำมาประมวลผลเป็นสถิติด้วยวิธีการแจกแจงนับด้วยมือ จัดทำเป็นตารางสถิติ คำนวณหาค่าออกมาเป็นร้อยละแล้ววิเคราะห์ผล

๑. ทักษะของผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งผู้วาระราชการและรองผู้วาระราชการกรุงเทพมหานคร

การสอบถามทักษะของผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งนี้ มีประเด็นที่สำคัญคือ พื้นฐานทางการเมืองของผู้สมัคร นโยบายแรงจูงใจที่สมัครเข้ารับเลือกตั้ง และเป้าหมายที่จะดำเนินการถ้าได้รับเลือกตั้ง ผู้ศึกษาวิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้สมัครทุกคนทางไปรษณีย์ ๓ ครั้งคือ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๑๘, วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๑๘ และวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๘ ซึ่งได้รับแบบสอบถามคืนจากผู้สมัครรับเลือกตั้ง ๗ ชุดจากจำนวนผู้สมัครทั้งสิ้น ๒๕ คนหรือร้อยละ ๒๘ ของผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งสิ้น จำแนกได้ดังนี้คือ

- หมายเลข ๑ คณะนายธรรมบุญ เทียนเงิน(พรรคประชาธิปัตย์) ๒ คน
- หมายเลข ๒ คณะนายเทียมบุญ ทินบุตร(อิสระ) ๒ คน
- หมายเลข ๓ คณะนายชวฟู อรรถจินดา(กลุ่มพัฒนากรุงเทพมหานคร) ๑ คน
- หมายเลข ๔ คณะนายไถง สุวรรณศักดิ์(อิสระหรือพรรคราษฎร) ๑ คน
- หมายเลข ๕ คณะนายอาทิตย์ อุไรรัตน์(พรรคพลังใหม่) ๑ คน

ผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นผู้วาระราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้วาระราชการกรุงเทพมหานครตามบัญญัติของกฎหมายต้องสมัครรวมกันเป็นคณะ คณะละ ๕ คน ซึ่งในการศึกษาที่นักศึกษาค้นคว้าได้เขียนไว้จำแนกเป็นคณะ เพื่อสะดวกในการเปรียบเทียบ

๑.๑ พื้นฐานทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งนี้ทั้ง ๒๕ คน เป็นชายทั้งหมด จากแบบสอบถามที่ได้รับมา ปรากฏว่าผู้สมัครไม่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภานครหลวง หรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานครมาก่อนการสมัครรับเลือกตั้งในครั้งนี้ การสมัครรับเลือกตั้งครั้งนี้ เป็นครั้งแรกที่สมัครรับเลือกตั้ง แต่ในข้อเท็จจริงแล้ว ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เคยดำรงตำแหน่ง การเมืองมาแล้วมี ๒ ท่านคือ นายธรรมบุญ เทียนเงินและนายโดง สุวรรณดีที่เคยดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก่อน อย่างไรก็ตามนับว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งส่วนใหญ่ไม่มีพื้นฐานดำรง ตำแหน่งทางการเมืองมาก่อน แสดงว่าประชาชนได้ให้ความสนใจทางการเมืองมากขึ้น

ผู้สมัครส่วนใหญ่มีเหตุจูงใจให้สมัครคือต้องการแก้ไขปัญหาข้อ ก่อครอนต่างๆ ให้กับ ประชาชน ดังตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ แสดง เหตุจูงใจให้สมัครรับเลือกตั้ง (จำแนกตามกลุ่ม)

คณะผู้สมัครหมายเลข	๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ร้อยละ
๑. แก้ไขปัญหาข้อ ก่อครอนต่างๆ	๒	๖	๑	-	-	๙	๕๕.๘๘
๒. เพื่อส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย	๑	-	-	-	-	๑	๑๑.๑๑
๓. เพื่อสร้างรากฐานให้พรรค	-	-	-	-	๑	๑	๑๑.๑๑
๔. เพื่อชื่อเสียงตนเองและครอบครัว	-	-	๑	-	-	๑	๑๑.๑๑
๕. อื่นๆ	-	๑	-	๑	-	๒	๒๒.๒๒

หมายเหตุ ผู้สมัครบางท่านมีเหตุจูงใจหลายอย่าง

ผู้สมัครคณะนายธรรมนุญ เทียมเงิน เหตุจูงใจให้สมัครคือความต้องการจะบำเพ็ญ
 ประโยชน์ต่อสังคมโดยแก้ไขความเดือดร้อนต่างๆ ปรับปรุงระบบงาน และเพื่อเป็นการส่งเสริม
 ระบอบประชาธิปไตยในท้องถิ่น ผู้สมัครคณะนายอาทิตย์ อุไรรัตน์ เหตุจูงใจก็เพื่อเป็นการสร้าง
 รากฐานทางการเมืองให้กับพรรคในเขตกรุง เทพมหานคร เพราะการสมัคร เขารับการ เลือกตั้ง
 ทำให้ประชาชนใคร่จึกพรรคยิ่งขึ้น คณะนายธรรมนุญหรือจกตา เหตุจูงใจคือความต้องการบำเพ็ญ
 ประโยชน์ต่อสังคมประกอบด้วยความต้องการแสวงหาประสิทธิภาพในการบริหารงานระดับท้องถิ่น
 และเพื่อ เป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองและครอบครัวอีกด้วย ผู้สมัครคณะนายเทียมบุญ
 ทินนบุตรา เหตุจูงใจก็เพื่อบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม นำความรู้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการ
 แก้ไขปัญหาท้องถิ่นและต้องการจะ เปลี่ยนแนว โนมของประชาชนว่าตำแหน่งนี้ไม่ควรมาจากนัก
 การ เมือง เพราะงานนี้ เป็นงานระดับท้องถิ่น ส่วนคณะนายโถง สุวรรณทัต ผู้สมัครที่ตอบคำถาม
 มาไม่มีเหตุจูงใจในการสมัคร ที่สมัคร เพราะมีผู้ออกคาสสมัครให้

จากตารางที่ ๓ จะเห็นว่า ส่วนใหญ่ถึง ร้อยละ ๕๕.๕๕ ต้องการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว
 ของกรุง เทพมหานคร บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมจึงสมัคร เขารับการ เลือกตั้งครั้งนี้มากกว่า เหตุ
 ผลตามอื่น ข้อที่น่าสัง เกตคือ ผู้สมัครคณะนายเทียมบุญมีความต้องการที่จะ เปลี่ยนทัศนคติของ
 ประชาชนวางานท้องถิ่น ไม่ควรมีนักการ เมือง เขามาบริหารทั้งนี้ เพราะผู้สมัครคณะดังกล่าวส่วน
 ใหญ่ เป็นนักธุรกิจไม่เกี่ยวข้องกับการ เมืองมาก่อนจึงคิดว่าผู้บริหารไม่ควร เป็นนักการ เมืองซึ่ง
 ต่างกับผู้สมัครคณะนายอาทิตย์ อุไรรัตน์พรรคพลังใหม่ที่ถือว่า การ เมือง เริ่มตั้งแต่ท้องถิ่นและ
 ท้องถิ่นควร เป็นรากฐานทางการเมืองของพรรค ส่วนคณะนายธรรมนุญ มุ่งไปในการแก้ไข
 กลไกการบริหารงาน เพื่อให้มีประสิทธิภาพทั้งนี้โดยแท้จริงแล้วก็เป็น การ เมือง โดยชอบนั้นเอง
 เพราะรากฐานทางการเมืองของพรรคประชาธิปไตยอยู่ที่กรุง เทพมหานคร

ความเป็นไปได้ที่จะได้รับการ เลือกตั้ง ผู้สมัครพรรคประชาธิปไตยมีความ เชื่อมั่นมากกว่า
 จะได้รับการ เลือกตั้งโดยอาศัยชื่อเสียงของพรรค ผู้สมัครพรรคพลังใหม่ก็มีความ เชื่อ เช่น เกี่ยว
 กันว่ามีโอกาสได้รับการ เลือกตั้ง เพราะชื่อเสียงพรรค ส่วนผู้สมัครคนอื่นๆมีความหวังว่าจะได้รับ

การเลือกตั้งน้อย ซึ่งอาจจะเนื่องจากชื่อเสียงของตนเองมากกว่าชื่อเสียงพรรคหรือกลุ่มที่สังกัดอยู่ ดังตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ แสดงความคาดหวังว่าจะได้รับการเลือกตั้ง

คณะผู้สมัครหมายเลข	๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ร้อยละ
๑. เพราะชื่อเสียงของกลุ่ม(พรรค)	๒	-	-	-	๑	๓	๕๒.๘๕
๒. เพราะชื่อเสียงตนเอง	-	-	-	๑	-	๑	๑๖.๖๗
๓. อื่นๆ	-	๑	-	-	-	๑	๑๖.๖๗
๔. ไม่ตอบ	-	๑	๑	-	-	๒	๓๓.๕๖

๑.๒. ทัศนคติเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

คณะผู้สมัครที่มีความคาดหวังว่าจะได้รับเลือกตั้งมากที่สุดคือคณะนายธรรมบุญ เทียนเงิน พรรคประชาธิปัตย์ ทั้งนี้ เพราะกรุง เพมหานคร เป็นฐานกำลังทางการเมืองของพรรคนี ประชาชนให้ความนิยมเชื่อถือมาก ส่วนแกนคณะนายชาติยศ อุไรรัตน์(พรรคพลังใหม่) เชื่อว่าความตื่นตัวทางการเมือง ประชาชนมีความสำนึกทางการเมืองมากขึ้นอาจจะเลือกพรรคนีไปบริหารนอกจากนั้น ความผิดพลาดล้มเหลวที่พรรคประชาธิปัตย์เคยบริหารท้องถิ่นมาก่อนจะทำให้ประชาชนเบื่อและขาดศรัทธาในพรรคประชาธิปัตย์ คณะอื่นๆไม่มีความมั่นใจว่าจะได้รับการเลือกตั้งเลย

อย่างไรก็ตามผู้สมัครมีความเห็นพ้องกันว่า การหาเสียงและการเข้าถึงประชาชนเป็นวิธีการที่ดีที่สุดที่จะให้ได้รับการเลือกตั้ง เช่น การพูดคุยกับผู้เลือกตั้ง การปราศรัยตามชุมชนต่างๆ ใหญ่ประชาชนรู้จัก แต่ผู้สมัครคณะนายเทียนบุญได้แสดงความเห็นว่า การหาเสียงควรกระทำเฉพาะเขตชั้นใน ส่วนเขตรอบนอกควรวิธีการขอคะแนนมากกว่าซึ่งตรงกับความเห็นของคณะนายธรรมบุญ ที่เห็นว่าควรต้องมีการขอเสียงหลายๆหรือใช้หลายวิธีการประกอบกัน ดังตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ แสดงทัศนคติต่อวิธีการที่จะให้ได้รับเลือกตั้ง

คณะผู้สมัครหมายเลข	๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ร้อยละ
๑. การหาเสียงกับประชาชนใกล้ชิด	๒	-	-	-	๑	๓	๔๓.๘๕
๒. การซื้อคะแนนเสียงกับประชาชน	-	๒	-	๑	-	๓	๔๓.๘๕
๓. ใช้วิธีการหลายวิธี	-	-	๑	-	-	๑	๑๕.๓๘

จะเห็นได้ว่าความเห็นของผู้สมัครในเรื่องการหาเสียงกับประชาชนและการซื้อเสียงเท่ากันมาก แต่ความเห็นที่ว่าควรใช้วิธีการหาเสียง สร้างความสัมพันธ์กับประชาชนอย่างใกล้ชิด เป็นสิ่งที่สอดคล้องกับประชาธิปไตยที่ผู้ปกครองมาจากประชาชนและรู้ความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง การแสดงเจตนารมณ์ของประชาชนเป็นไปโดยเสรีปราศจากการขู่เข็ญหรือจางวานสำหรับค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้งโดยประมาณ คณะละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๓. ทัศนคติต่อพื้นฐานการศึกษาของผู้สมัคร เข้ารับการเลือกตั้ง

ทัศนคติต่อพื้นฐานในการศึกษานับว่ามีความสำคัญมากทั้งนี้เพราะการศึกษาช่วยให้การปกครองเป็นไปได้อย่างราบรื่น ข้อที่น่าพิจารณาคือ ถ้ากำหนดการศึกษาขั้นต่ำไว้สูง ขยายให้การบริหารท้องถิ่น เป็นไปโดยดีแต่ตาประชาชนส่วนใหญ่ขาดการศึกษาการกำหนดดังกล่าวย่อมเป็นการจำกัดสิทธิของประชาชน ประชาชนโดยทั่วไปไม่สามารถสมัครได้ ฯลฯ

จากแบบสอบถามที่ได้รับ ตำแหน่งผู้ว่าราชการและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบเห็นว่าควรจบการศึกษาชั้นปริญญาตรี เป็นอย่างน้อย มีเพียงท่านเดียวที่เห็นว่า จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ก็เพียงพอดำรงตำแหน่งที่ ๒ ทั้งนี้เพราะผู้ตอบเห็นว่าตำแหน่งดังกล่าวเป็นตำแหน่งที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถมากทั้งในด้านการบริหาร การปรับปรุงระบบงาน และ

มีความคล่องตัวดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ผู้บริหารตำแหน่งดังกล่าวจะต้องมีความรู้จบการศึกษาชั้น
ระดับปริญญาตรี เป็นอย่างต่ำ

ตารางที่ ๖ แสดงทัศนคติของผู้อำนวยการศึกษามุสลิมตำแหน่งผู้ว่าและรองผู้ว่าราชการ

กรุงเทพมหานคร

คณะผู้สมัครหมายเลข	๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ร้อยละ
๑. ไม่จำกัดพื้นความรู้	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐.๐๐
๒. จบการศึกษาม.ศ.๓หรือเทียบเท่า	๐	๑	๐	๐	๐	๑	๑๕.๒๔
๓. จบการศึกษาม.ศ.๕หรือเทียบเท่า	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐.๐๐
๔. จบชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	๒	๑	๑	๑	๑	๖	๘๕.๗๖

สำหรับผู้สมัครในตำแหน่งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เนื่องจากว่า หน้าที่ของสมาชิก
สภากรุงเทพมหานครคือการควบคุมฝ่ายบริหารและแสดงออกถึงเจตนารมณ์ของประชาชนและ
ความต้องการของประชาชนจึงไม่ควรจำกัดพื้นฐานการศึกษาชั้นต่ำของผู้สมัครไว้มาก เพื่อ เปิด
โอกาสให้บุคคลทั่วไปมีโอกาสสมัครเข้ารับการเลือกตั้งได้ จากทัศนคติที่ได้รับจากแบบสอบถาม
ร้อยละ ๘๓.๘๕ เห็นว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครควรจบการศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เป็นอย่างต่ำ ส่วนผู้สมัครพรรคพลังใหม่เห็นว่าไม่ควรจะจำกัดพื้นความรู้
เพื่อ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีโอกาสสมัครเข้ารับการเลือกตั้งมากที่สุดแต่ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์
กลับเห็นว่า ผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งควรจบการศึกษามัธยมศึกษาชั้นปริญญาตรี เป็นอย่างน้อยเพื่อให้ได้
ผู้แทนประชาชนที่มีความรู้ความสามารถในการควบคุมกิจการที่ ๗

ตารางที่ ๗ แสดงทัศนคติพื้นฐานการศึกษาชั้นต่ำของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภา

กรุงเทพมหานคร

คณะผู้สมัครหมายเลข	๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ร้อยละ
๑. ไม่จำกัดทุนความรู้	๐	๐	๐	๐	๑	๑	๑๐.๐๐
๒. จบชั้น ม.ศ.๓ หรือ เทียบเท่า	๑	๑	๑	๑	๐	๔	๔๐.๐๐
๓. จบชั้น ม.ศ.๕ หรือ เทียบเท่า	๐	๑	๐	๐	๐	๑	๑๐.๐๐
๔. จบชั้นปริญญาตรี เป็นอย่างต่ำ	๑	๐	๐	๐	๐	๑	๑๐.๐๐

ดังนั้นจึงเห็นว่า ทัศนคติของผู้ตอบเห็นว่า ผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งตำแหน่งสมาชิกสภา
ราชการและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครต้องมีพื้นฐานความรู้มากกว่าผู้สมัครตำแหน่งสมาชิกสภา
กรุงเทพมหานคร

๑.๔. ทัศนคติต่อวิธีการเลือกตั้ง

ระบบการเลือกตั้งมีความสำคัญต่อการดำเนินการในการบริหารงานท้องถิ่นมากเพราะ
ระบบการเลือกตั้งผู้บริหารมีผลโดยตรงต่อสภาพของการบริหาร ถ้าหากมีการเลือกตั้งเป็นคณะ
บุคคล คณะใดได้รับความเชื่อถือจากประชาชนมากเป็นผู้บริหารท้องถิ่นนั้น ทำให้การบริหารมี
เสถียรภาพ มั่นคง สามารถดำเนินงานได้อย่างจริงจังตามเป้าหมาย เพราะไม่มีฝ่ายค้าน ส่วน
การเลือกตั้งเป็นรายบุคคล ทำให้เสียงที่ได้มีความแตกแยก ไม่เป็นกลุ่ม ชาคแนวทางปฏิบัติที่รัดกุม
ไม่มีเสถียรภาพแต่ถือว่าเสียงความคิดเห็นแต่ละเสียงนั้นเป็นตัวแทนของประชาชน เกิดระบบ
กุลชนอำนาจ รักษาผลประโยชน์ของประชาชน

จากคำตอบที่ได้รับ ผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรอง

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีความเห็นในเรื่องนี้ไม่ค่อยจะชัดเจนว่าควรจะเป็นการเลือกตั้ง
ผู้ว่า รองผู้ว่าและสมาชิกสภากรุงเทพมหานครในแบบพรรคคือ เป็นกลุ่มหรือเป็นการเลือกตั้ง
แบบอิสระ ผู้ตอบร้อยละ ๕๗.๑๔ เห็นด้วยที่ให้มีการเลือกตั้งในระบบพรรค (เป็นกลุ่ม คณะ)
ส่วนร้อยละ ๔๒.๘๕ เห็นว่าควรเป็นการเลือกตั้งอิสระรายบุคคลดังตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ แสดงทัศนคติต่อวิธีการเลือกตั้งของกรุงเทพมหานคร

คณะผู้สมัครหมายเลข	๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ร้อยละ
๑. ควรเลือกตั้งในระบบพรรค, กลุ่ม	๒	๐	๐	๑	๑	๔	๕๗.๑๔
๒. ควรเลือกตั้งแบบอิสระรายบุคคล	๐	๒	๑	๐	๐	๓	๔๒.๘๕

ข้อที่น่าสังเกตคือ สมาชิกพรรคการเมืองที่มีการจัดองค์กรดี มีความมั่นคง เช่น พรรค
ประชาธิปไตย พรรคพลังใหม่ มักเห็นว่าการเลือกตั้งควรให้เป็นระบบพรรคหรือกลุ่มคือสมัคร เป็น
คณะเลือกตั้งเป็นคณะควย ส่วนผู้ไม่เห็นด้วยในวิธีการดังกล่าวมักเป็นสมาชิกพรรคหรือกลุ่มที่ยัง
ไม่มีการจัดองค์กรดีและเข้มแข็งพอ

ด้านความเห็นว่าการให้การเลือกตั้งเป็นการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนหรือไม่
ผู้ตอบทั้งหมดเห็นว่าการให้ประชาชนเลือกตั้งผู้ว่าราชการ รองผู้ว่าราชการและสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร
เองโดยตรง

๑.๕. นโยบายปรับปรุงกรุงเทพมหานครถ้าได้รับการเลือกตั้ง

นโยบายของผู้สมัครที่จะปรับปรุงกรุงเทพมหานครถ้าได้รับเลือกตั้งของผู้สมัครคณะนาย
ธรรมนูญเทียนเงินคือ การปรับปรุงคานสาธารณูปโภคของกรุงเทพมหานคร การปรับปรุงการบริการ
ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ปรับปรุงถนน ตรอก ซอย แก้ไขการจราจร ทางระบายน้ำ การ
กำจัดขยะมูลฝอย การจัดสวนสาธารณะ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ การปรับปรุงระบบงานทั้งภายในและ

การประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อบริการแก่ประชาชน

ผู้สมัครคณะนายอาทิตย์ อุไรรัตน์ มีนโยบายในการปรับปรุงการบริการและแก้ไขปัญหารับควนของกรุงเทพฯ อาทิ ปัญหาการจราจรติดขัด การรักษาความสะอาด การเก็บขยะมูลฝอย การขุดลอกคูคลองและทางระบายน้ำ ฯลฯ

ผู้สมัครคณะนายชมพู อรรถจินดา ให้ความสำคัญแก่ปัญหาต่างๆ ไปด้วยกัน คือ การรักษาความสะอาด การจราจร น้ำท่วม และการปรับปรุงถนน ผู้สมัครคณะนายเทียนมณี ทินนบุตรา มีนโยบายกระจายอำนาจโดยเฉพาะด้านการเงินออกไปตามเขตต่างๆ ให้เขตมีความรับผิดชอบมากขึ้น จัดการวางผังเมืองใหม่ ปรับปรุงระบบงานและตัวบุคคลของกรุงเทพมหานคร แก้ไขปัญหาแหล่งเสื่อมโทรมขยายการศึกษาภาคบังคับให้ถึงระดับ ม.ศ.๓ ส่วนคณะนายไถง สุวรรณทัต มีนโยบายที่จะปรับปรุง เช่น การสร้างที่จอดรถเพื่อผ่อนคลายความคับคั่งของการจราจร จัดสวนสาธารณะเพื่อให้ประชาชนได้พักผ่อนมากขึ้น จัดระเบียบหอนาเวและแผงลอย

เมื่อพิจารณาคุณนโยบายของผู้สมัครต่างๆ จะเห็นว่า ส่วนใหญ่ได้มองการแก้ไขปัญหาลักษณะเฉพาะหน้าของ เป็นนโยบายที่จะต้องแก้ไขได้เร็วที่สุดเข้ามา ปัญหาเหล่านี้ เป็นปัญหาที่ประชาชนได้กล่าวกันอยู่มาก เช่น การจราจรติดขัด การรักษาความสะอาด การระบายน้ำ นอกจากนี้ ผู้สมัครยังมีนโยบายที่จะปรับปรุงระบบการบริหารและตัวบุคคลของกรุงเทพมหานครควบคู่ไปด้วย

๑.๖. ความคิดจะสมัครรับเลือกตั้งอีกหรือไม่

แนวความคิดของผู้สมัครรับเลือกตั้งในเรื่องนี้มีความสำคัญในแง่ที่เป็นสิ่งชี้ให้เห็นว่า ผู้สมัครมีความตั้งใจจริงที่จะเล่นการเมืองของท้องถิ่นหรือระดับชาติ เพียงใดหรือไม่ หรือ เป็นเพียงลองสมัครดู เพื่อทดสอบว่าประชาชนมีความเชื่อถือหรือไม่

จากคำตอบที่ได้รับ ๗ คน มีเพียง ๒ คนที่มีความคิดจะสมัครเข้ารับเลือกตั้งอีก โดยเฉพาะในจำนวนนี้มี ๑ ท่านที่คิดสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๗.๑๔ ไม่คิดจะสมัครรับเลือกตั้งอีก ส่วนร้อยละ ๑๘.๒๕ ไม่แน่ว่าจะสมัครรับเลือกตั้งอีกหรือไม่ดังตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ แสดงความคิดเห็นจะสมัครรับเลือกตั้งอีก

คณะผู้สมัครหมายเลข	๑	๒	๓	๔	๕	รวม	ร้อยละ
๑. จะสมัครรับเลือกตั้งอีก	๑	๐	๐	๐	๑	๒	๒๘.๕๗
๒. ไม่สมัครรับเลือกตั้งอีก	๐	๒	๑	๑	๐	๔	๕๓.๑๔
๓. ไม่แน่นอน ยังไม่ตัดสินใจ	๑	๐	๐	๐	๐	๑	๑๒.๒๘

จากคำตอบจะเห็นว่า ความตั้งใจในการมาสมัครรับเลือกตั้งมีน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากขาดความสรีทธาในการ เมืองระดับท้องถิ่นดังที่ผู้สมัครท่านหนึ่งให้ทัศนะว่า การเลือกตั้งต้องใช้เงินมากมีการทุ่มเงินซื้อเสียง ประชาชนไม่สนใจในการเลือกตั้ง

จากการวิเคราะห์ของผู้เขียนให้ทัศนคติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นผู้วาราชการและรองผู้วาราชการกรุงเทพมหานคร เห็นว่า ในการเลือกตั้งครั้งนี้ผู้สมัครที่มีความมั่นใจว่าจะได้รับการเลือกตั้งมากที่สุดคือ คณะนายธรรมบุญ เทียนเงิน (พรรคประชาธิปไตย) ทั้งนี้ เพราะเป็นพรรคที่มีชื่อเสียงในกรุงเทพมหานครอยู่แล้วและสมาชิกเห็นว่าชื่อเสียงของพรรคจะทำให้ได้รับการเลือกตั้ง ผู้สมัครคณะนายอาทิตย์ อุไรรัตน์ (พรรคพลังใหม่) มีความหวังอยู่มากว่าจะได้รับการเลือกตั้ง เพราะผู้สมัคร เป็นคนหนุ่มมีการศึกษาคดีและไม่เคยมีขอบพรรคมาก่อนประกอบกับประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองมากขึ้น อย่างไรก็ตามผู้สมัครรับเลือกตั้งครั้งนี้เป็นผู้สมัครใหม่ที่ไม่เคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่างๆมาก่อนเป็นส่วนใหญ่แสดงว่าประชาชนสนใจเขารวมมีบทบาทในการบริหารท้องถิ่นมากขึ้นโดยมีเป้าหมายที่จะแก้ไขปัญหาดังๆของท้องถิ่น อย่างไรก็ตามผู้สมัครรับเลือกตั้งยังขาดความคิดที่จะ เข้ามาร่วมทางการเมืองอย่างจริงจังจึงจะเห็นว่ามีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่คิดจะสมัครรับเลือกตั้งอีก ผู้ตอบมีความเห็นว่าการเลือกตั้งควร เป็นการเลือกตั้งที่มาจากประชาชนโดยตรงทั้งตำแหน่งผู้วาราชการ รองผู้วาราชการและสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

๒. ทัศนคติของผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

ผู้ศึกษาวิจัยได้ส่งแบบสอบถามทัศนคติของผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครจำนวนทั้งสิ้น ๑๓๕ คนโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับผู้สมัครตำแหน่งผู้ว่าราชการและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งได้ส่งแบบสอบถาม ๓ ครั้งคือ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม , ๑ กันยายน และวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ในการนี้ได้รับแบบสอบถามคืนจากผู้สมัครจำนวน ๔๔ ชุดหรือร้อยละ ๓๑.๖๕ เป็นเพศชาย ๔๓ คนและหญิง ๑ คน จำแนกออกเป็นกลุ่มต่างๆคือ

๑. พรรคประชาธิปัตย์	๑๒ คน
๒. พรรคพลังใหม่	๑๑ คน
๓. กลุ่มพัฒนากรุงเทพมหานคร	๕ คน
๔. กลุ่มอื่น ๆ	๑๖ คน

๒.๑. พื้นฐานทางการเมืองของผู้สมัคร

จากแบบสอบถามที่ได้รับปรากฏว่าร้อยละ ๔๖.๓๖ ไม่เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาทำหน้าที่ทางนิติบัญญัติคือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสภาท้องถิ่นมาก่อนดังตารางที่ ๑๐

ตารางที่ ๑๐ แสดงพื้นฐานทางการเมืองของผู้สมัคร

พื้นฐานทางการเมือง	ประชาธิปัตย์	พลังใหม่	พัฒนากรุงเทพฯ	อื่นๆ	รวม
๑. เคยเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติหรือสภาท้องถิ่น	๑ (๘.๓๓%)	๑ (๙.๐๙%)	๒ (๒๒.๒๒%)	๒ (๑๖.๖๗%)	๖ (๑๓.๖๓%)
๒. ไม่เคยเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติหรือสภาท้องถิ่น	๑๑ (๙๑.๖๗%)	๑๐ (๙๐.๙๐%)	๗ (๗๗.๗๘%)	๑๐ (๘๓.๓๓%)	๓๘ (๘๖.๓๖%)

จำนวนร้อยละ ๑๓.๒๓ เป็นผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาแล้วคือ เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลมาก่อนร้อยละ ๘.๕๕ (๒ คนคือ เคยเป็นสมาชิกสภาเทศบาลนครธนบุรี ๒ คน เป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ๑ คนและพรรคพลังใหม่ ๑ คน) เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ร้อยละ ๒.๒๗ (๑ คนสมัครอิสระ) เคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัดร้อยละ ๒.๒๗ (๑ คน สมัครอิสระ) เคยเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานครร้อยละ ๒.๒๗ (๑ คนสังกัดกลุ่มพัฒนากรุงเทพธนบุรี) เคยเป็นสมาชิกจังหวัดธนบุรี สมาชิกสภาเทศบาลนครธนบุรีและเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานครควยร้อยละ ๒.๒๗ (๑ คน สมัครอิสระ) จึงเห็นได้ว่าผู้สมัคร เข้ารับการเลือกตั้งในครั้งนี้ไม่เคยดำรงตำแหน่งหรือมีประสบการณ์ในทางการเมืองมาก่อนเลย

ในจำนวนผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติและสมาชิกสภาท้องถิ่นมาก่อนทั้ง ๖ คน จะเห็นว่ามีเพียง ๑ คนที่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก่อน ส่วนอีก ๕ คนหรือร้อยละ ๘๓.๓๓ ของผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งทางการเมือง เคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น เท่านั้นซึ่งส่วนใหญ่คือสภาเทศบาล จึงนับได้ว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งมีพื้นฐานทางการเมืองในระดับท้องถิ่นมากกว่าในระดับชาติ

๒.๒. เหตุจูงใจให้สมัครรับเลือกตั้ง

ผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานครครั้งนี้ ร้อยละ ๗๕ มีเหตุจูงใจสมัครเข้ารับเลือกตั้ง เพราะต้องการจะ เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาต่างๆของกรุงเทพมหานคร เหตุจูงใจรองลงไปคือ ร้อยละ ๑๘.๑๘ สมัครเข้ารับการเลือกตั้ง เพื่อส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตย ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองมากขึ้น ส่วนร้อยละ ๖.๘๒ สมัครเข้ารับการเลือกตั้ง เพราะเหตุอื่นดังตารางที่ ๑๑

เมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่ม ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ เหตุจูงใจส่วนใหญ่คือ ความต้องการจะพัฒนาท้องถิ่นให้ก้าวหน้า ปรับปรุงการบริการประชาชน แก้ไขปัญหาต่างๆ ถ้าจัดการคอร์รัปชันบางคนเห็นว่าเพื่อจะได้มีโอกาสบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม เพื่อเป็นการสนับสนุนการปกครองแบบประชาธิปไตย และเพื่อเป็นการแสวงหาประสบการณ์ในการบริหาร มี ๑ คนที่เคยช่วยมิคาในการหาเสียงมาก่อนจึงมีความสนใจสมัครเข้ารับเลือกตั้ง และมีอีก ๑ คนที่สมัครรับเลือกตั้งครั้งนี้

ตารางที่ ๑๑ แสดงเหตุจูงใจสมัครรับเลือกตั้ง

เหตุจูงใจสมัคร	ประชาธิปัตย์	พลังใหม่	พัฒนากรุงเทพฯ	อื่นๆ	รวม
๑. เพื่อจะพัฒนาท้องถิ่น	๑๐ (๘๓.๓๓%)	๔ (๓๒.๓๓%)	๗ (๗๗.๗๘%)	๘ (๖๖.๖๗%)	๓๓ (๗๕.๐๐%)
๒. เพื่อสร้างพื้นฐานการเมือง	๑ (๘.๓๓%)	๒ (๑๘.๑๘%)	๒ (๒๒.๒๒%)	๓ (๒๕.๐๐%)	๘ (๑๘.๑๘%)
๓. เพื่อขอเลี้ยงคนและครอบครัว	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)
๔. อื่น ๆ	๑ (๘.๓๓%)	๑ (๘.๐๘%)	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๘๓.๓๓%)	๓ (๖.๘๒%)
รวม	๑๒ (๑๐๐%)	๑๑ (๑๐๐%)	๙ (๑๐๐%)	๑๒ (๑๐๐%)	๔๔ (๑๐๐%)

เพื่อ เป็นแนวทางสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

ผู้สมัครพรรคพลังใหม่ เหตุจูงใจ เพื่อสร้างรากฐานทางการเมืองให้กับพรรคขณะเดียวกันก็เพื่อจะได้มีส่วนร่วมปรับปรุงท้องถิ่นให้มีความก้าวหน้า แก้ไขของว่างระหว่างกรุงเทพฯกับฐานเมืองและปัญหาอื่นๆ ผู้สมัครเห็นว่า การบริหารงานของกรุงเทพมหานครปัจจุบันยังไม่เหมาะสม มีผู้สมัครคนหนึ่ง เหตุจูงใจคือต้องการกระตุ้นให้สตรีมีบทบาททางการเมืองมากขึ้น

ผู้สมัครกลุ่มพัฒนากรุงเทพฯชนบุรีมี เหตุจูงใจ เช่นเดียวกับผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ที่ต้องการพัฒนามาเมืองให้มีความก้าวหน้า แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในคานต่างๆ บางคนต้องการหยุดยั้งความนิยมของประชาชนและส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตย ส่วน

ผู้สมัครกลุ่มอื่น ๆ ก็มีจุดมุ่งหมายเหตุจูงใจเหมือนกันคือต้องการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาต่างๆที่กรุงเทพมหานครมหานครประสบอยู่ จากการวิเคราะห์จะเห็นว่า เหตุจูงใจของผู้สมัครรับเลือกตั้งกลุ่มพรรคประชาธิปัตย์ กลุ่มพัฒนากรุงเทพธนบุรีและกลุ่มอื่น ๆ มีเหตุจูงใจในการที่จะเข้ามาแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้กับประชาชน ส่วนผู้สมัครพรรคพลังใหม่ไคมองเห็นว่า การปกครองท้องถิ่นมีลักษณะเป็นการเมือง จึงสมัครรับเลือกตั้งเข้ามาเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนตื่นตัวและมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นนอกเหนือจากการที่จะสมัครรับเลือกตั้ง เพื่อแก้ไขปัญหามาของกรุงเทพมหานคร

๒.๓. ความคาดหวังว่าจะได้รับเลือกตั้ง

ผู้สมัคร เข้ารับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นว่าจะได้รับการเลือกตั้งในครั้งนี ดังตารางที่ ๑๒

ตารางที่ ๑๒ แสดงความคาดหวังว่าจะได้รับการเลือกตั้ง

เหตุที่จะได้รับเลือกตั้ง	ประชาธิปัตย์	พลังใหม่	พัฒนากรุงเทพฯ	อื่นๆ	รวม
๑. เพราะชื่อเสียงกลุ่ม(พรรค)	๖ (๕๐.๐๐%)	๓ (๒๓.๒๓%)	๒ (๒๒.๒๒%)	๑ (๘.๓๓%)	๑๒ (๒๕.๕๖%)
๒. เพราะชื่อเสียงตนเอง	๒ (๑๖.๖๗%)	๓ (๒๓.๒๓%)	๖ (๖๖.๖๗%)	๓ (๕๘.๓๓%)	๑๔ (๔๐.๕๑%)
๓. เพราะชื่อเสียงตนเองและ กลุ่ม(พรรค)	๔ (๓๓.๓๓%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๔ (๑.๐๐%)
๔. เพราะความสำนึกทางการเมือง	๐ (๐.๐๐%)	๒ (๑๘.๑๘%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๒ (๕.๕๕%)
๕. ไม่ตอบ	๐ (๐.๐๐%)	๓ (๒๓.๒๓%)	๑ (๑.๑๑%)	๔ (๓๓.๓๕%)	๘ (๑๘.๑๘%)
รวม	๑๒ (๑๐๐%)	๑๑ (๑๐๐%)	๘ (๑๐๐%)	๑๒ (๑๐๐%)	๔๓ (๑๐๐%)

ผู้สมัครรับเลือกตั้งพรรคประชาธิปัตย์ส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๐ เชื่อว่าตนเองได้รับเลือกตั้ง เพราะพรรคเนื่องจากพรรคนี้เป็นที่นิยมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๓๓-๓๓ เห็นว่าจะได้รับการเลือกตั้ง เพราะพรรคและชื่อเสียงตนเอง มีเพียงร้อยละ ๑๖.๖๗ ที่เห็นว่าจะได้รับเลือกตั้ง เพราะชื่อเสียงตนเองอย่างเดียว ผู้สมัครพรรคพลังใหม่ร้อยละ ๒๗.๒๗ เห็นว่าจะได้รับการเลือกตั้ง เพราะพรรค ร้อยละ ๒๗.๒๗ เห็นว่าจะได้รับการเลือกตั้ง เพราะชื่อเสียงตนเอง ร้อยละ ๑๘.๑๘ เห็นว่าจะได้รับการเลือกตั้ง เพราะประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมือง และมีความนิยมในพรรคพลังใหม่ ซึ่งแสดงว่าผู้สมัครพรรคนี้ยังไม่เชื่อมั่นในพรรคมากนัก ส่วนผู้สมัครในนามกลุ่มพัฒนากรุงเทพธนบุรีร้อยละ ๖๖.๖๗ เห็นว่าจะได้รับเลือกตั้ง เพราะชื่อเสียงตนเอง ร้อยละ ๒๒.๒๒ เห็นว่าจะได้รับการเลือกตั้ง เพราะชื่อเสียงของกลุ่ม และผู้สมัครกลุ่มอื่น ร้อยละ ๕๘.๓๓ เห็นว่าจะได้รับเลือกตั้ง เพราะชื่อเสียงตนเอง ร้อยละ ๘.๓๓ เห็นว่าจะได้รับเลือกตั้ง เพราะพรรคหรือกลุ่มที่สังกัด

จากคำตอบที่ได้รับแสดงว่า ร้อยละ ๘๐.๘๑ มีความเชื่อว่าตนเองจะได้รับเลือกตั้ง เพราะชื่อเสียงตนเองมากกว่าเพราะพรรคหรือกลุ่ม เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแล้ว ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์มีความเชื่อมั่นว่าจะได้รับการเลือกตั้ง เพราะพรรคมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

๒.๘.ทัศนคติต่อการหาเสียง วิธีการและค่าใช้จ่ายในการหาเสียง

ผู้สมัครส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๘.๐๘ มีความเห็นว่า การปราศรัยหาเสียงและการเข้าติดต่อกับประชาชนโดยตรงจะทำให้ได้รับการเลือกตั้งมากกว่าวิธีการอื่นๆ ร้อยละ ๘.๐๘ มีความเห็นว่า จะต้องใช้วิธีการทั้งการชื่อเสียงและการใช้หัตถ์คะแนน ร้อยละ ๘.๘๕ เห็นว่าต้องใช้ทั้งการหาเสียงและการชื่อเสียง เพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง

เมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่ม ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ทั้งหมดเชื่อว่า การเข้าหาประชาชนเป็นวิธีการที่ดีที่สุดโดยมีการออกหาเสียงถึงบ้านและการปราศรัยตามแหล่งชุมชน พรรคพลังใหม่ ร้อยละ ๗๓.๗๖ มีความเห็นว่าควรติดต่อกับประชาชน ทุกรูปแบบ ร้อยละ ๘.๐๘ เห็นว่าการชื่อเสียง เป็นวิธีการที่ได้ผลมากกว่า ร้อยละ ๘.๐๘ เห็นว่าควรใช้ทั้งสองวิธี

ผู้สมัครกลุ่มพัฒนากรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๘๘.๘๘ เห็นด้วยกับวิธีการเข้าถึงประชาชน ส่วนร้อยละ ๑๑.๑๑ เห็นว่าควรใช้หัตถ์และกระดาษข่อยจึงจะได้รับการเลือกตั้ง ส่วนกลุ่มอื่นร้อยละ ๗๕.๐๐ เห็นว่าควรใช้วิธีการเข้าหาประชาชน ร้อยละ ๑๖.๖๗ เห็นว่าควรใช้วิธีการข่อย ร้อยละ ๘.๓๓ เห็นว่าควรใช้การเข้าหาประชาชนในเขตชั้นในและใช้วิธีการข่อยในเขตรอบนอก จึงเห็นว่าผู้สมัครส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าการติดต่อกับประชาชนอย่างใกล้ชิดจะทำให้ได้รับการเลือกตั้งมากกว่าวิธีการข่อยหรือมีหัตถ์และกระดาษข่อยที่ ๑๓

ตารางที่ ๑๓. แสดงทัศนคติต่อวิธีการที่จะให้ได้รับการเลือกตั้ง

วิธีการ	ประชาธิปัตย์	พลังใหม่	พัฒนากรุงเทพ	อื่น ๆ	รวม
๑. การติดต่อกับประชาชน	๑๒ (๑๐๐.๐๐%)	๘ (๗๒.๗๒%)	๘ (๘๘.๘๘%)	๕ (๓๕.๐๐%)	๓๓ (๘๘.๐๐%)
๒. ใช้หัตถ์และกระดาษข่อย	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๙.๐๙%)	๑ (๑๑.๑๑%)	๒ (๑๖.๖๗%)	๔ (๙.๐๙%)
๓. ใช้ทั้ง (๑) และ (๒)	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๙.๐๙%)	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๘.๓๓%)	๒ (๕.๕๕%)
๔. อื่น ๆ	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๙.๐๙%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๒.๗๗%)
รวม	๑๒ (๑๐๐%)	๑๑ (๑๐๐%)	๙ (๑๐๐%)	๑๒ (๑๐๐%)	๔๔ (๑๐๐%)

อย่างไรก็ตามผู้สมัครอิสระมีความเห็นว่าการข่อยเป็นวิธีการที่ดีกว่าวิธีอื่นต่างกับผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ พรรคพลังใหม่ กลุ่มพัฒนากรุงเทพมหานครที่เห็นว่าการติดต่อกับประชาชนอย่างใกล้ชิดเป็นวิธีการที่ดีกว่า

ค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้งครั้งนี้ ผู้สมัครรับเลือกตั้งร้อยละ ๕๒.๒๗ ได้ใช้จ่ายเงิน
 ประมาณ ๑๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐บาท ร้อยละ ๒๒.๗๒ ค่าใช้จ่ายสูงกว่า ๓๐,๐๐๐บาท ร้อยละ ๒๐.๘๖
 ใช้จ่ายต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐บาท ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์มีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยสูงกว่าผู้สมัครอื่นๆ
 พรรคพลังใหม่มีค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้งต่ำมากที่สุดตารางที่ ๑๔

ตารางที่ ๑๔ แสดงค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้ง

ค่าใช้จ่าย	ประชาธิปัตย์	พลังใหม่	พัฒนากรุงเทพฯ	อื่นๆ	รวม
๑. ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐บาท	๐ (๐.๐๐%)	๕ (๔๕.๘๖%)	๒ (๒๒.๒๒%)	๒ (๑๖.๖๗%)	๙ (๒๐.๘๖%)
๒. ๑๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐บาท	๖ (๕๐.๐๐%)	๖ (๕๕.๕๕%)	๔ (๔๔.๔๔%)	๗ (๕๖.๓๓%)	๒๓ (๕๒.๒๗%)
๓. สูงกว่า ๓๐,๐๐๐บาท	๕ (๔๑.๖๗%)	๐ (๐.๐๐%)	๒ (๒๒.๒๒%)	๓ (๒๕.๐๐%)	๑๐ (๒๒.๐๗%)
๔. ไม่ตอบ	๑ (๘.๓๓%)	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๑๑.๑๑%)	๐ (๐.๐๐%)	๒ (๔.๕๕%)
๕. รวม	๑๒ (๑๐๐%)	๑๑ (๑๐๐%)	๙ (๑๐๐%)	๑๒ (๑๐๐%)	๔๔ (๑๐๐%)

เมื่อถูกเจตจำนงแล้วผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ใช้จ่ายเงินในการหาเสียงประมาณ ๓๐,๘๐๘.๘๘
 บาท ค่าใช้จ่ายสูงสุด ๘๐,๐๐๐ บาท ค่าต่ำสุดประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท พรรคพลังใหม่ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย
 ประมาณคนละ ๑๗,๖๕๐ บาท ค่าใช้จ่ายสูงสุด ๓๕,๐๐๐ บาท ค่าต่ำสุดประมาณ ๕,๐๐๐ บาท
 กลุ่มพัฒนากรุงเทพฯ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยคนละประมาณ ๓๕,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายสูงสุดประมาณ
 ๑๐๐,๐๐๐ บาท ค่าต่ำสุด ๑๕,๐๐๐ บาท ส่วนผู้สมัครอื่นๆ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณ ๒๑,๗๖๐ บาท
 ค่าใช้จ่ายสูงสุดประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายต่ำสุดประมาณ ๕,๐๐๐ บาท

๒.๕. ทัศนคติต่อการดำเนินการเลือกตั้งของกรุงเทพมหานคร

ผู้สมัครรับเลือกตั้งร้อยละ ๔๗.๗๒ เห็นว่า การดำเนินการเลือกตั้งของกรุงเทพมหานคร เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ร้อยละ ๓๑.๘๖ มีความเห็นว่าพอใช้ และร้อยละ ๑๕.๕๑ เห็นว่ายังไม่ดีพอ ดังตารางที่ ๑๕

ตารางที่ ๑๕ แสดงทัศนคติต่อการดำเนินงานเลือกตั้งของกรุงเทพมหานคร

ความเห็น	ประชาธิปัตย์	พลังใหม่	พัฒนากรุงเทพฯ	อื่นๆ	รวม
๑. การดำเนินการได้ดี	๗ (๕๕.๓๓%)	๘ (๗๒.๗๓%)	๒ (๒๒.๒๒%)	๔ (๓๓.๓๓%)	๒๑ (๕๗.๗๓%)
๒. การดำเนินการที่พอใช้	๔ (๓๓.๓๓%)	๒ (๑๘.๑๘%)	๓ (๓๓.๓๓%)	๕ (๔๑.๖๖%)	๑๔ (๓๖.๘๒%)
๓. การดำเนินการไม่ดี	๑ (๗.๖๙%)	๑ (๙.๐๙%)	๒ (๒๒.๒๒%)	๓ (๒๕.๐๐%)	๗ (๑๘.๐๙%)
๔. ไม่ตอบ	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๒ (๒๒.๒๒%)	๐ (๐.๐๐%)	๒ (๕.๕๕%)
รวม	๑๒ (๑๐๐%)	๑๑ (๑๐๐%)	๕ (๑๐๐%)	๑๒ (๑๐๐%)	๔๐ (๑๐๐%)

เมื่อพิจารณาจากจำแนกตามกลุ่ม ผู้สมัครในนามพรรคพลังใหม่มีความเห็นว่า กรุงเทพมหานคร การดำเนินการได้ดีถึงร้อยละ ๗๒.๗๓ ส่วนพรรคประชาธิปัตย์เห็นว่าดำเนินการได้ดีเพียงร้อยละ ๕๕.๓๓ ส่วนกลุ่มพัฒนากรุงเทพฯ และอื่นๆ ส่วนใหญ่เห็นว่าดำเนินการที่พอใช้ ขอสมการองค์การจากประชาชนสัมพันธ์กับชาวไทประชาธิปไตยพรรคแนวคณะแนบ นอกจากนั้นหน่วยเลือกตั้งบางหน่วยยังไม่เหมาะสม ทางไกลไม่สะดวกในการมาใช้สิทธิเลือกตั้ง บัญชีผู้เลือกตั้งผิดพลาด ฯ

๒.๖. ทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการศึกษาของผู้สมัครเป็นวุฒาราชการและรองวุฒาราชการกรุงเทพมหานคร

ผู้ตอบร้อยละ ๘๖.๘๖ มีความเห็นว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งวุฒาราชการและรองวุฒาราชการกรุงเทพมหานครควรสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ โดยเฉพาะบางคนเห็นว่าควรได้รับปริญญาทางการปกครอง เพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานได้ มีเพียงส่วนน้อยที่เห็นว่าควรจบการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีหรือไม่ควรจำกัดวุฒิการศึกษาขั้นต่ำของผู้สมัคร เพื่อเปิดโอกาสให้มีการสมัครอย่างกว้างขวางดังตารางที่ ๑๖

ตารางที่ ๑๖ แสดงทัศนคติต่อวิธีการศึกษาขั้นต่ำของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นวุฒาราชการและรองวุฒาราชการกรุงเทพมหานคร

วิธีการศึกษาระดับต่ำ	ประชาธิปไตย	หลังใหม่	พัฒนากรุงเทพฯ	อื่นๆ	รวม
๑. ไม่จำกัด	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๙.๐๘%)	๒ (๒๒.๒๒%)	๒ (๑๖.๖๗%)	๕ (๑๑.๓๖%)
๒. จบ ป.๔	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๒ (๑๖.๖๗%)	๒ (๔.๐๘%)
๓. จบ ม.ศ. ๓	๓ (๒๕.๐๐%)	๓ (๒๗.๒๗%)	๑ (๑๑.๑๑%)	๐ (๐.๐๐%)	๗ (๑๕.๔๖%)
๔. จบ ม.ศ. ๕	๐ (๐.๐๐%)	๒ (๑๘.๑๘%)	๑ (๑๑.๑๑%)	๒ (๑๖.๖๗%)	๕ (๑๑.๓๖%)
๕. จบปริญญาตรี	๕ (๓๕.๐๐%)	๕ (๔๕.๔๖%)	๕ (๕๕.๕๖%)	๖ (๕๐.๐๐%)	๒๑ (๔๖.๘๖%)
รวม	๑๒ (๑๐๐%)	๑๑ (๑๐๐%)	๘ (๑๐๐%)	๑๒ (๑๐๐%)	๔๘ (๑๐๐%)

๒.๓. ข้อสังเกตเกี่ยวกับวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

ผู้ตอบร้อยละ ๔๕.๘๖ มีความเห็นว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานครควรนำวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป ๓ ร้อยละ ๔๘.๑๘ เห็นว่าไม่ควรจำกัดวุฒิการศึกษาด้านความเห็นว่าควรจบชั้นปริญญาตรีมีเพียงร้อยละ ๖.๘๒ ดังตารางที่ ๑๗

ตารางที่ ๑๗ แสดงทัศนคติวุฒิการศึกษาชั้นต่ำของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

วุฒิการศึกษาชั้นต่ำ	ประชาชนปักษ์	พลังใหม่	กลุ่มพัฒนากรุงเทพฯ	อื่นๆ	รวม
๑. ไม่จำกัด	๐ (๐.๐๐%)	๓ (๒๓.๒๓%)	๓ (๓๓.๓๓%)	๒ (๑๖.๖๗%)	๘ (๑๘.๑๘%)
๒. จบ ป.๔	๐ (๐.๐๐%)	๒ (๑๘.๑๘%)	๐ (๐.๐๐%)	๓ (๒๕.๐๐%)	๕ (๑๑.๓๖%)
๓. จบ ป.๖	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๘.๐๘%)	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๘.๐๘%)	๒ (๔.๕๕%)
๔. จบ ม.ก.๓	๕ (๓๕.๐๐%)	๒ (๑๘.๑๘%)	๔ (๔๔.๔๔%)	๕ (๔๑.๖๗%)	๒๐ (๔๕.๘๖%)
๕. จบ ม.ก.๕	๓ (๒๕.๐๐%)	๑ (๘.๐๘%)	๑ (๑๑.๑๑%)	๑ (๘.๐๘%)	๖ (๑๓.๖๖%)
๖. จบปริญญาตรี	๐ (๐.๐๐%)	๒ (๑๘.๑๘%)	๑ (๑๑.๑๑%)	๐ (๐.๐๐%)	๓ (๖.๘๒%)
รวม	๑๖ (๑๐๐%)	๑๑ (๑๐๐%)	๘ (๑๐๐%)	๑๖ (๑๐๐%)	๔๘ (๑๐๐%)

เมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่มผู้ตอบจะเห็นว่าพรรคประชาชนไทยมีแนวโน้มที่กำหนดวุฒิการศึกษาของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานครไว้สูง กลุ่มพัฒนากรุงเทพฯ เห็น

ว่าควรกำหนดวิธีการศึกษานี้ต่ำไว้ เพื่อให้สมาชิกสภาเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทำหน้าที่ได้ แต่ควรกำหนดให้ต่ำเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสมัครรับเลือกตั้งได้ ส่วนพรรคพลังใหม่ เห็นว่าไม่ควรมีการกำหนดวิธีการศึกษานี้ต่ำไว้ เปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปสามารถสมัครได้

๒.๘. ข้อสังเกตเกี่ยวกับวิธีการเลือกตั้ง

ผู้ตอบส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๕.๕๑ มีความเห็นว่า การเลือกตั้งควรทำเป็นกลุ่มหรือพรรค ทั้งการสมัครและการลงคะแนน มีเพียงร้อยละ ๑๘.๑๘ ที่เห็นว่าควรมีวิธีการเลือกตั้งดังปัจจุบันคือ ญวาทและรองญวาทราชการกรุงเทพมหานครให้สมัครและเลือกเป็นคณะ ส่วนสมาชิกสภากรุงเทพมหานครสมัครและเลือกเป็นบุคคล ร้อยละ ๑๕.๕๑ เห็นว่าควรให้สมัครและมีการเลือกตั้งอิสระ ดังตารางที่ ๑๘

ตารางที่ ๑๘ แสดงข้อสังเกตวิธีการเลือกตั้ง

วิธีการเลือกตั้ง	ประชาชน	พลังใหม่	พัฒนากรุงเทพฯ	อื่นๆ	รวม
๑. แบบอิสระ	๑ (๘.๓๓%)	๐ (๐.๐๐%)	๒ (๒๒.๒๒%)	๔ (๓๓.๓๓%)	๖ (๑๕.๕๑%)
๒. แบบเป็นคณะ (พรรค)	๑๑ (๘๖.๖๗%)	๘ (๗๖.๗๖%)	๖ (๖๖.๖๗%)	๔ (๓๓.๓๓%)	๒๙ (๖๕.๕๑%)
๓. ใช้ระบบแบบปัจจุบัน	๐ (๐.๐๐%)	๓ (๒๗.๒๗%)	๑ (๑๑.๑๑%)	๔ (๓๓.๓๓%)	๘ (๑๘.๑๘%)
รวม	๑๑ (๑๐๐%)	๑๑ (๑๐๐%)	๙ (๑๐๐%)	๑๒ (๑๐๐%)	๔๓ (๑๐๐%)

เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่ม ผู้สมัครพรรคประชาชนมีสัดส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการเลือกตั้งแบบปัจจุบัน แต่เห็นว่าควรมีการเลือกตั้งเป็นคณะหรือพรรค เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการบริหาร เช่นเดียวกับผู้สมัครพรรคพลังใหม่และกลุ่มพัฒนากรุงเทพฯ เห็นเป็นส่วนใหญ่ว่าควรมีการเลือกตั้ง

ถึงแม้เมื่อเกาะหรือพรรคมากกว่า ส่วนผู้สมัครอื่นๆเห็นด้วยเท่าๆกันในวิธีการเลือกตั้งทั้ง ๓ แบบ คือร้อยละ ๓๓.๓๓ เท่ากัน

ผู้ตอบร้อยละ ๑๕ มีความเห็นว่าผู้าราชการและรองผู้าราชการกรุงเทพมหานคร มาจากการเลือกตั้งโดยตรง มีเพียงร้อยละ ๑๕.๕๑ ที่เห็นว่าให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานครเป็นผู้เลือกและแต่งตั้งแต่งตั้งตารางที่ ๑๕

ตารางที่ ๑๕ แสดงทัศนคติวิธีการเลือกผู้าราชการและรองผู้าราชการกรุงเทพมหานคร

วิธีการเลือก	ประชาธิปไตย	พลังใหม่	พัฒนากรุงเทพฯ	อื่นๆ	รวม
๑. สมาชิกเลือก	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๕.๐๕%)	๓ (๓๓.๓๓%)	๓ (๒๕.๐๐%)	๗ (๑๕.๕๑%)
๒. ประชาชนเลือก	๑๒ (๑๐๐.๐๐%)	๕ (๘๑.๘๒%)	๕ (๕๕.๕๖%)	๗ (๕๕.๓๓%)	๓๓ (๗๕.๐๐%)
๓. ไม่ตอบ	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๕.๐๕%)	๑ (๑๑.๑๑%)	๒ (๑๖.๖๖%)	๔ (๕.๐๕%)
รวม	๑๒ (๑๐๐%)	๑๑ (๑๐๐%)	๙ (๑๐๐%)	๑๒ (๑๐๐%)	๔๔ (๑๐๐%)

๒.๕. นโยบายปรับปรุงกรุงเทพมหานครที่ได้รับเลือกตั้ง

ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์มีนโยบายกระจายความเจริญออกไปตามเขตรอบนอก ปรับปรุง การจราจร การรักษาความสะอาด จัดตั้งศูนย์เยาวชน ปรับปรุงสวัสดิการของข้าราชการให้ดีขึ้น ผู้สมัครพรรคพลังใหม่ได้เน้นการปรับปรุงระบบบริหารงาน ส่งเสริมให้ประชาชนมีบทบาททางการเมืองมากขึ้น จัดบริการแก่ประชาชนใหม่ประสิทธิภาพ การประปา ไฟฟ้า การคมนาคม ฯ แก่ใหม่ให้ภาคเอกชนโดยจัดสวัสดิการ ผู้สมัครในนามกลุ่มพัฒนากรุงเทพฯและอื่นๆก็มีนโยบาย เช่นเดียวกัน ผู้ศึกษาวิจัยมีความเห็นว่า ผู้สมัครส่วนใหญ่ได้เน้นนโยบายที่จะให้บริการแก่ประชาชน มากกว่าการปรับปรุงระบบงานของกรุงเทพมหานคร

๒.๑๐. ทัศนคติว่าจะสมัครรับเลือกตั้งอีกหรือไม่

ผู้ตอบส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๐ ไม่แน่ใจว่าจะสมัครรับเลือกตั้งอีกหรือไม่ ร้อยละ ๕๐.๐๐ จะสมัครรับเลือกตั้ง และร้อยละ ๒.๒๘ จะไม่สมัครรับเลือกตั้งอีก ดังตารางที่ ๒๐

ตารางที่ ๒๐ แสดงทัศนคติที่จะสมัครรับเลือกตั้งอีกหรือไม่

ความเห็น	ประชาธิปไตย	พลังใหม่	พัฒนาการกรุงเทพฯ	อื่นๆ	รวม
๑. จะสมัครอีก	๒ (๑๖.๒๘%)	๖ (๕๕.๕๕%)	๒ (๒๒.๒๒%)	๘ (๖๖.๖๖%)	๑๘ (๕๐.๕๕%)
๒. ไม่สมัครอีก	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๘.๐๘%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๒.๒๘%)
๓. ไม่แน่	๘ (๖๖.๖๖%)	๓ (๒๗.๒๗%)	๘ (๘๐.๘๐%)	๘ (๖๖.๖๖%)	๒๗ (๕๐.๐๐%)
๔. ไม่ตอบ	๒ (๑๖.๒๘%)	๑ (๘.๐๘%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๓ (๖.๖๖%)
รวม	๑๒ (๑๐๐%)	๑๑ (๑๐๐%)	๘ (๑๐๐%)	๑๖ (๑๐๐%)	๔๖ (๑๐๐%)

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้สมัคร พรรคพลังใหม่ส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๕.๕๕ ที่จะสมัครเข้ารับการเลือกตั้งอีก ผู้สมัครพรรคประชาธิปไตยร้อยละ ๖๖.๖๖ และผู้สมัครกลุ่มพัฒนาการกรุงเทพฯ ร้อยละ ๘๐.๘๐ ไม่แน่ว่าจะสมัครรับเลือกตั้งอีกหรือไม่ ส่วนกลุ่มอื่นๆร้อยละ ๖๖.๖๖ ที่จะสมัครรับเลือกตั้งอีก การไม่ตอบจะไม่สมัครรับเลือกตั้งอีกแสดงว่าผู้สมัครยังไม่พร้อมที่จะเข้ามีส่วนร่วมในการปกครองอย่างแท้จริงเพียงพอ

จากการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภากรุงเทพฯ พบว่าผู้สมัครยังไม่มีเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัดหรือสภาท้องถิ่นมาก่อน แม้มีความสนใจในการปกครองจึงสมัครเข้ารับการเลือกตั้งแต่ยังมีความลังเลใจอยู่จึงจะเห็นว่า มีเพียงส่วนน้อยที่คิดจะสมัครรับ

การเลือกตั้งอีก นโยบายที่สมัครเข้ารับการเลือกตั้งก็คือต้องการแก้ไขปัญหาของกรุง เพนหนานคร มีเพียงส่วนน้อยที่สมัคร เพื่อสร้างรากฐานทางการเมือง

ผู้สมัครพรรคประชาธิปไตยมีความมั่นใจว่าจะได้รับการเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มอื่นๆ เพราะ ชื่อเสียงของพรรคที่มีอยู่ในเขตกรุง เพนหนานคร ส่วนกลุ่มอื่นๆหวังว่าอาจจะได้รับการเลือกตั้งจาก ชื่อเสียงตนเองอยู่บ้าง ผู้ตอบมีความเห็นด้วยที่จะให้มีการเลือกตั้งผู้ว่า รองผู้ว่า และสมาชิก สภากรุง เพนหนานคร โดยประชาชนโดยตรงและเห็นว่าในการสมัครควรจะกำหนดคุณสมบัติการศึกษาระดับ คำไว้เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะกำหนดให้ผู้ว่า รองผู้ว่าราชการกรุง เพนหนานครผู้สมัครควรจบชั้นปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ การสมัครและการ เลือกตั้งควรทำเป็นกลุ่มเป็นพรรคเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการบริหาร สามารถทำงานตามนโยบาย ได้เป็นอย่างดี

๓. ทัศนคติของผู้เลือกตั้ง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้สอบถามทัศนคติของผู้เลือกตั้ง โดยการสุ่มตัวอย่างจากผู้มาใช้ สิทธิเลือกตั้งในเขตห้วยขวาง ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างบังเอิญ (Accidental Sample) ทั้ง หน่วยเลือกตั้งที่มีอยู่ ในการนี้ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน ๒๒๑ รายหรือคิดเป็นร้อยละ ๘.๓๔ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง (เฉพาะไร้อิทธิเลือกตั้งของเขตห้วยขวาง ๕,๐๘๕ คน) จำแนกได้ดังนี้

- ๑. นักกีฬา หมายถึงผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ ไม่จำกัดระดับการศึกษาและไม่มีงานอาชีพอื่น ทำประจำ มี ๑๓ รายหรือร้อยละ ๕.๖๓ ของผู้ตอบ
- ๒. ข้าราชการ หมายถึงผู้ทำงานในหน่วยราชการ โดยได้รับเงินเดือนประจำ อาทิ ข้าราชการพลเรือน ตำรวจ พนักงานเทศบาล มี ๑๐๕ รายหรือร้อยละ ๔๖.๕๑ ของผู้ตอบ
- ๓. ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ หมายถึงผู้ทำงานในรัฐวิสาหกิจมีเงินเดือน ค่าจ้างประจำและ ลูกจ้างของหน่วยราชการด้วย มี ๑๐ รายหรือร้อยละ ๔.๕๒ ของผู้ตอบ
- ๔. ลูกจ้างเอกชน หมายถึงผู้ทำงานโดยได้รับค่าจ้างในสถานธุรกิจที่มีเขตหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ มีหมายจ้างเป็นเจ้าของดำเนินการ มี ๖๘ รายหรือร้อยละ ๓๐.๓๑๖ ของผู้ตอบ

๕. ผู้ประกอบอาชีพอิสระ หมายถึงผู้ประกอบธุรกิจของตนเองหรือดำเนินการร่วมกับผู้อื่น โดยหวังกำไร มี ๑๕ ราย หรือร้อยละ ๖.๗๕ ของผู้ตอบ

๖. อื่นๆ หมายถึงผู้ประกอบอาชีพอื่นนอกจากที่โศกกล่าวมาแล้วรวมทั้งผู้ที่ไม่สามารถระบุอาชีพใดแน่ชัด มี ๖ ราย หรือร้อยละ ๒.๘๖ ของผู้ตอบ

ผู้ตอบจำแนกตามเพศ เป็นเพศชาย ๑๓๑ รายหรือร้อยละ ๕๕.๒๔ เป็นเพศหญิงมี ๕๐ รายหรือร้อยละ ๑๙.๗๒ จำแนกตามอายุ ผู้ตอบอายุระหว่าง ๒๐-๒๕ มี ๗๑ รายหรือร้อยละ ๒๖.๑๓ อายุ ๓๐ ปีขึ้นไปมี ๑๕๐ รายหรือร้อยละ ๕๓.๘๗

๓.๑. ทัศนคติต่อการดำเนินมาเลือกตั้งของกรุงเทพมหานคร

ผู้ตอบส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๓.๓๘ มีความเห็นว่ากรุงเทพมหานครดำเนินการเลือกตั้งได้ดี มีเพียงร้อยละ ๑๓.๕๗ ที่เห็นว่าดำเนินการได้พอใช้ และร้อยละ ๑๓.๐๕ เห็นว่าไม่คัดค้านตารางที่ ๒๑

ตารางที่ ๒๑ แสดงทัศนคติต่อการดำเนินการเลือกตั้งของกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอาชีพ)

การดำเนินการ	นักศึกษา	ข้าราชการ	ลูกจ้างรัฐ	ลูกจ้างทั่วไป	อิสระ	อื่นๆ	รวม
ดี	๑๖ (๓๐.๕๕%)	๔๕ (๘๐.๕๕%)	๕ (๒๐.๐๐%)	๕๑ (๓๕.๐๐%)	๑๓ (๕๖.๖๗%)	๕ (๘๓.๘๕%)	๑๓๑ (๑๐๐.๐๐%)
พอใช้	๑ (๕.๕๕%)	๑๓ (๒๖.๓๓%)	๒ (๘.๐๐%)	๑๑ (๗.๖๗%)	๒ (๘.๓๓%)	๑ (๑๖.๖๗%)	๓๐ (๒๓.๕๕%)
ไม่ดี	๒ (๓.๗๗%)	๖ (๑๑.๑๑%)	๒ (๘.๐๐%)	๒ (๑.๔๔%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๑๒ (๙.๕๕%)
ไม่ตอบ	๒ (๓.๗๗%)	๑ (๑.๙๕%)	๑ (๔.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๔ (๓.๑๑%)
รวม	๑๑ (๑๐๐%)	๑๐๕ (๑๐๐%)	๑๐ (๑๐๐%)	๖๔ (๑๐๐%)	๑๕ (๑๐๐%)	๖ (๑๐๐%)	๒๑๑ (๑๐๐%)

เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มต่างๆตามสาขาอาชีพ ส่วนใหญ่ของแคะละครเห็นเกล้าเห็นว่า กรุงเทพมหานครดำเนินการเลือกตั้งได้เรียบร้อย มีเพียงส่วนน้อยที่เห็นว่าเอชหรือไม่ก็โดยเฉพาะบางอาชีพที่ไม่มีผู้เห็นว่ากรุงเทพมหานครดำเนินการได้ไม่ดีเลย ข้อบกพร่องที่ผู้ตอบเห็นว่ากรุงเทพมหานครดำเนินการไม่ดีนั้นคือ การขาดประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมาใส่ความเห็นเลือกตั้งผู้ตอบที่เป็นหญิงมีความเห็นว่ากรุงเทพมหานครดำเนินการเลือกตั้งได้ดียังร้อยละ ๘๑.๑๑ มากกว่าเพศชายที่มีเพียงร้อยละ ๘๘.๘๑ ที่เห็นว่าดำเนินการได้ก็ดังตารางที่ ๒๒ ส่วนความเห็นของผู้ตอบจำแนกตามอายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปีและอายุ ๓๐ ปีขึ้นไปไม่แตกต่างกันมากนักก็เห็นว่ากรุงเทพมหานครดำเนินการเลือกตั้งได้ก็ดังตารางที่ ๒๓

ตารางที่ ๒๒ แสดงทัศนคติต่อการดำเนินการเลือกตั้งของกรุงเทพมหานคร
(จำแนกตามเพศ)

การดำเนินการเลือกตั้ง	ชาย	หญิง	รวม
ดี	๔๘ (๖๔.๘๑ %)	๓๓ (๘๑.๑๑ %)	๘๑ (๖๖.๓๘ %)
พอใช้	๑๖ (๑๒.๘๘ %)	๑๓ (๑๔.๘๘ %)	๒๙ (๑๓.๘๖ %)
ไม่ดี	๑๓ (๘.๘๒ %)	๓ (๓.๓๓ %)	๑๖ (๖.๒๘ %)
ไม่ตอบ	๓ (๒.๒๘ %)	๑ (๑.๑๑ %)	๔ (๑.๘๑ %)
รวม	๗๓ (๑๐๐ %)	๘๐ (๑๐๐ %)	๑๕๓ (๑๐๐ %)

ผู้ที่อายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปีร้อยละ ๖๓.๓๘ มีความเห็นว่ากรุงเทพมหานครดำเนินการเลือกตั้งได้ดี ส่วนผู้ที่อายุ ๓๐ ปีขึ้นไปร้อยละ ๘๘.๓๘ ที่เห็นว่ากรุงเทพมหานครดำเนินการเลือกตั้งดีดังตารางที่ ๒๓

ตารางที่ ๒๓ แสดงทัศนคติต่อการดำเนินการเลือกตั้งของกรุงเทพมหานคร
(จำแนกตามอายุ)

การดำเนินการ	อายุ ๒๐-๒๙ ปี	อายุ ๓๐ปีขึ้นไป	รวม
ดี	๕๒ (๑๓.๒๔ %)	๑๑๔ (๑๕.๓๓ %)	๑๖๖ (๑๖.๓๔ %)
พอใช้	๑๑ (๑๕.๕๕ %)	๑๔ (๑๖.๖๓ %)	๒๕ (๑๓.๕๖ %)
ไม่ดี	๕ (๗.๐๕ %)	๑๑ (๑๑.๓๓ %)	๑๖ (๑๖.๒๔ %)
ไม่ตอบ	๓ (๕.๒๓ %)	๑ (๑.๒๓ %)	๔ (๑.๕๖ %)
รวม	๗๑ (๑๐๐ %)	๑๔๐ (๑๐๐ %)	๒๑๑ (๑๐๐ %)

ในด้านการประชาสัมพันธ์ ผู้ตอบร้อยละ ๕๕.๘๖ มีความเห็นว่ามี การประชาสัมพันธ์ ร้อยละ ๓๔.๓๕ มีความเห็นว่าพอใช้โดยและร้อยละ ๖.๗๘ เห็นว่ายังไม่ดีถึงตารางที่ ๒๔ ซึ่ง แสดงว่ากรุงเทพมหานครยังต้องปรับปรุงการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งอีกมากเพื่อให้ประชาชน ได้มาใช้สิทธิเลือกตั้งมากที่สุด

เมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่มอาชีพผู้ตอบแต่ละสาขาอาชีพที่มีความเห็นใกล้เคียงกันคือ ประมาณร้อยละ ๕๐ ถึง ๖๐ ที่เห็นว่ากรุงเทพมหานครมีการประชาสัมพันธ์ในการเลือกตั้งและ ประมาณร้อยละ ๓๐ ถึง ๔๐ ที่เห็นว่าพอใช้ถึงตารางที่ ๒๔

ผู้ตอบที่เป็นหญิงร้อยละ ๖๖.๖๗ ที่เห็นว่ามี การประชาสัมพันธ์มากกว่าเพศชายที่มีความ เห็นว่าดีเพียงร้อยละ ๕๓.๕๕ ถึงตารางที่ ๒๕ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ตอบที่เป็นหญิงอยู่กับงานมี โอกาส ทราบการประชาสัมพันธ์ของเขตโดยรถกระจายเสียงเคลื่อนที่ไ้

ตารางที่ ๒๔ แสดงทัศนคติต่อการประชาสัมพันธ์ของกรุงเทพมหานคร
(จำแนกตามอาชีพ)

การประชาสัมพันธ์	นักศึกษ	ข้าราชการ	ลูกจ้างรัฐ	ลูกจ้างทั่วไป	อิสระ	อื่นๆ	รวม
ดี	๕ (๕๖.๕๔%)	๖๑ (๕๘.๐๐%)	๓ (๓๖.๐๐%)	๕๐ (๕๘.๘๒%)	๑๐ (๖๖.๖๗%)	๓ (๕๐.๐๐%)	๑๓๐ (๕๖.๘๖%)
พอใช้	๒ (๓๕.๖๕%)	๓๔ (๓๒.๓๘%)	๓ (๓๖.๐๐%)	๒๑ (๓๕.๑๖%)	๔ (๒๖.๖๗%)	๒ (๓๓.๓๓%)	๖๖ (๓๔.๓๕%)
ไม่ดี	๒ (๑๑.๓๖%)	๑๐ (๙.๕๒%)	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๑.๔๑%)	๑ (๖.๖๗%)	๑ (๑๖.๖๗%)	๑๕ (๖.๗๘%)
รวม	๑๑ (๑๐๐%)	๑๐๕ (๑๐๐%)	๑๐ (๑๐๐%)	๖๘ (๑๐๐%)	๑๕ (๑๐๐%)	๖ (๑๐๐%)	๒๒๖ (๑๐๐%)

ตารางที่ ๒๕ แสดงทัศนคติต่อการประชาสัมพันธ์ของกรุงเทพมหานคร
(จำแนกตามเพศ)

การประชาสัมพันธ์	ชาย	หญิง	รวม
ดี	๓๐ (๕๓.๕๕%)	๒๐ (๖๖.๖๗%)	๕๐ (๕๘.๘๒%)
พอใช้	๔๘ (๓๓.๕๕%)	๒๑ (๓๐.๐๐%)	๖๖ (๓๕.๓๕%)
ไม่ดี	๑๒ (๕.๑๕%)	๓ (๓.๓๓%)	๑๕ (๖.๗๘%)
รวม	๑๓๐ (๑๐๐%)	๕๐ (๑๐๐%)	๒๒๖ (๑๐๐%)

ผู้ตอบที่มีอายุ ๓๐ ปีขึ้นไปร้อยละ ๖๕.๖๗ เห็นว่ามีประชาสัมพันธ์ของกรุงเทพมหานครที่มีอายุ ๒๐-๒๙ ปีมีเพียงร้อยละ ๕.๕๕ ที่เห็นว่าการประชาสัมพันธ์ดังกล่าวที่ ๒๒

ตารางที่ ๒๒ แสดงทัศนคติต่อการประชาสัมพันธ์ของกรุงเทพมหานคร
(จำแนกตามอายุ)

การประชาสัมพันธ์	อายุ ๒๐-๒๙ ปี	อายุ ๓๐ปีขึ้นไป	รวม
ดี	๓๓ (๕๖.๕๘%)	๘๗ (๖๕.๖๗%)	๑๓๐ (๕๘.๕๓%)
พอใช้	๒๖ (๓๖.๖๒%)	๕๐ (๓๓.๓๓%)	๗๖ (๓๔.๓๕%)
ไม่ดี	๑๖ (๑๖.๕๐%)	๓ (๒.๐๐%)	๑๙ (๘.๑๒%)
รวม	๗๕ (๑๐๐%)	๑๔๐ (๑๐๐%)	๒๑๕ (๑๐๐%)

๓.๒. ทัศนคติต่อการมาใช้สิทธิเลือกตั้ง

ตารางที่ ๒๓ แสดงทัศนคติต่อการมาใช้สิทธิเลือกตั้ง
(จำแนกตามอาชีพ)

การมาใช้สิทธิ	นักกฎหมาย	ข้าราชการ	ลูกจ้างรัฐ	ลูกจ้างทั่วไป	อิสระ	อื่นๆ	รวม
สะดวก	๑๓ (๗๖.๕๗%)	๘๘ (๘๓.๘๑%)	๗ (๑๐.๐๐%)	๕๖ (๘๖.๓๕%)	๕ (๖๐.๐๐%)	๓ (๕๐.๐๐%)	๑๗๒ (๗๕.๖๘%)
สะดวกพอใช้	๑ (๕.๕๕%)	๖ (๕.๗๑%)	๑ (๑๐.๐๐%)	๗ (๑๐.๖๒%)	๒ (๒๓.๓๓%)	๒ (๓๓.๓๓%)	๑๙ (๘.๖๐%)
ไม่สะดวก	๓ (๑๗.๖๕%)	๑๑ (๑๐.๔๘%)	๒ (๒๐.๐๐%)	๕ (๗.๓๕%)	๔ (๔๖.๖๗%)	๑ (๑๖.๖๗%)	๒๖ (๑๑.๗๒%)
รวม	๑๗ (๑๐๐%)	๑๐๕ (๑๐๐%)	๑๐ (๑๐๐%)	๖๘ (๑๐๐%)	๑๕ (๑๐๐%)	๖ (๑๐๐%)	๒๒๑ (๑๐๐%)

ในการมาใช้สิทธิเลือกตั้ง ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ร้อยละ ๑๘.๖๔ เห็นว่ามาใช้สิทธิเลือกตั้ง
 ฝั่งโศกะทวัก ร้อยละ ๑๑.๓๖ เห็นว่าไม่ระคาก ร้อยละ ๘.๖๐ เห็นว่าพอใช้ไค้ตั้งการางที่ ๒๘
 แคนว้าง เกตวามประคอบอาชพือสระและอื่นๆ เห็นว่ามาใช้สิทธิระคากเวบกว่าคยอมอื่นๆ

ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งที่ไม่หญิง ร้อยละ ๘๕.๘๖ เห็นว่ามาใช้สิทธิโศกะทวักซึ่งมากกว่าชาย
 ที่เห็นว่ามีมาใช้สิทธิเลือกตั้ง โศกะทวักเพิ่ม ร้อยละ ๑๕.๘๗ คั้งการางที่ ๒๘

การางที่ ๒๘ แสดงทัศนคติต่อการมาใช้สิทธิเลือกตั้ง
 (จำแนกตามเพศ)

การมาใช้สิทธิเลือกตั้ง	ชาย	หญิง	รวม
ระคาก	๘๘ (๑๕.๕๗%)	๑๒๑ (๘๕.๕๖%)	๑๐๙ (๑๕.๖๔%)
พอใช้	๑๐ (๓.๖๓%)	๕ (๑๐.๐๐%)	๑๕ (๘.๖๐%)
ไม่ระคาก	๒๖ (๑๖.๑๘%)	๔ (๔.๔๔%)	๒๖ (๑๑.๓๖%)
รวม	๑๓๑ (๑๐๐%)	๕๐ (๑๐๐%)	๒๒๑ (๑๐๐%)

ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งอายุ ๒๐-๒๙ ปี ร้อยละ ๑๖.๘๓ เห็นว่ามาใช้สิทธิเลือกตั้ง โศกะทวัก
 ร้อยละ ๑๘.๖๔ เห็นว่าไม่ระคาก ผู้คยอมอายุ ๓๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๘๓.๓๓ เห็นว่ามาใช้สิทธิ
 เลือกตั้ง โศกะทวัก มีเพียง ร้อยละ ๘.๘๐ ที่เห็นว่ามีมาใช้สิทธิไม่ระคากคั้งการางที่ ๒๘

สำหรับเหตุผลที่มาใช้สิทธิเลือกตั้งไม่ระคาก ส่วนใหญ่ ร้อยละ ๕๑.๘๕ ให้เหตุผลว่า
 เพราะหน่วยเลือกตั้งไกล ร้อยละ ๓๗.๓๓ ไม่ทราบวาทหน่วยเลือกตั้งคั้งอยู่ที่ไหน และ ร้อยละ
 ๑๑.๑๑ ให้เหตุผลว่าเจ้าหน้าที่ไม่อำนวยความสะดวกในการมาใช้สิทธิเลือกตั้งคั้งการางที่ ๒๘

ตารางที่ ๒๕ แสดงทัศนคติต่อการมาใช้สิทธิเลือกตั้ง
(จำแนกตามอายุ)

การมาใช้สิทธิ	อายุ ๒๐-๒๙ ปี	อายุ ๓๐ปีขึ้นไป	รวม
สะดวก	๕๑ (๗๐.๘๓ %)	๑๒๕ (๘๓.๓๓ %)	๑๗๖ (๗๕.๖๔ %)
สะดวกพอ	๖ (๘.๕๕ %)	๑๓ (๘.๖๗ %)	๑๙ (๘.๒๐ %)
ไม่สะดวก	๑๔ (๑๙.๖๒ %)	๑๒ (๘.๐๐ %)	๒๖ (๑๑.๑๖ %)
รวม	๗๑ (๑๐๐ %)	๑๕๐ (๑๐๐ %)	๒๒๑ (๑๐๐ %)

ตารางที่ ๓๐ แสดงเหตุที่ไม่ได้รับความสะดวกในการมาใช้สิทธิเลือกตั้ง
(จำแนกตามอาชีพ)

เหตุไม่สะดวก	นักศึกษา	ข้าราชการ	ลูกจ้างของรัฐ	ลูกจ้างทั่วไป	อิสระ	อื่นๆ	รวม
หน่วยเลือกตั้งไกล	๐ (๐.๐๐ %)	๕ (๗๕.๐๐ %)	๒ (๑๐๐. %)	๐ (๐.๐๐ %)	๒ (๕๐.๐๐ %)	๑ (๑๐๐. %)	๑๐ (๕๖.๘๕ %)
ไม่ทราบ	๒ (๒๖.๖๗ %)	๓ (๒๕.๐๐ %)	๐ (๐.๐๐ %)	๒ (๕๐.๐๐ %)	๒ (๕๐.๐๐ %)	๐ (๐.๐๐ %)	๙ (๓๓.๓๓ %)
จากเหตุที่ไม่ ให้ความสะดวก	๐ (๐.๐๐ %)	๐ (๐.๐๐ %)	๐ (๐.๐๐ %)	๓ (๖๐.๐๐ %)	๐ (๐.๐๐ %)	๐ (๐.๐๐ %)	๓ (๑๑.๑๑ %)
ไม่ตอบ	๑ (๓๓.๓๓ %)	๐ (๐.๐๐ %)	๐ (๐.๐๐ %)	๐ (๐.๐๐ %)	๐ (๐.๐๐ %)	๐ (๐.๐๐ %)	๑ (๓.๖๖ %)
รวม	๓ (๑๐๐ %)	๑๒ (๑๐๐ %)	๒ (๑๐๐ %)	๕ (๑๐๐ %)	๔ (๑๐๐ %)	๑ (๑๐๐ %)	๒๗ (๑๐๐ %)

นักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๖.๖๗ ไม่ทราบหน่วยเลือกตั้ง ข้าราชการร้อยละ ๗๕ เห็นว่าหน่วยเลือกตั้งอยู่ไกล ลูกจ้างในรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่เห็นว่าหน่วยเลือกตั้งไกล ลูกจ้างเอกชนส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๐ เห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่อำนวยความสะดวก ผู้ประกอบอาชีพอิสระเห็นว่ามีสิทธิเลือกตั้งไม่สะดวกเพราะหน่วยเลือกตั้งไกลและไม่ทราบหน่วยเลือกตั้ง

ผู้ตอบที่เป็นชายส่วนใหญ่ ร้อยละ ๕๔.๑๗ เห็นว่าหน่วยเลือกตั้งไกล มีเพียงส่วนน้อยที่ไม่ทราบหน่วยเลือกตั้งหรือเห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่อำนวยความสะดวก ขณะที่ผู้ตอบที่เป็นหญิงส่วนใหญ่จะไม่ทราบหน่วยเลือกตั้งของตนว่าอยู่หน่วยใด ดังตารางที่ ๓๑

ตารางที่ ๓๑ แสดงเหตุไม่สะดวกในการมาใช้สิทธิเลือกตั้ง
(จำแนกตามเพศ)

เหตุไม่สะดวกในการมาใช้สิทธิ	ชาย	หญิง	รวม
หน่วยเลือกตั้งไกล	๑๓ (๕๔.๑๗%)	๑ (๓๓.๓๓%)	๑๔ (๕๑.๘๕%)
ไม่ทราบหน่วยเลือกตั้ง	๗ (๒๙.๑๗%)	๒ (๖๖.๖๗%)	๙ (๓๓.๓๓%)
เจ้าหน้าที่ไม่อำนวยความสะดวก	๓ (๑๒.๕๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๓ (๑๑.๑๑%)
ไม่ตอบ	๑ (๔.๑๗%)	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๓.๖๐%)
รวม	๒๔ (๑๐๐%)	๓ (๑๐๐%)	๒๗ (๑๐๐%)

ผู้ตอบอายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปี ส่วนใหญ่จะไม่ทราบว่าหน่วยเลือกตั้งอยู่ที่ใด ทั้งนี้เนื่องจากไม่ใคร่ตรวจสอบหาหน่วยเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้ง ส่วนผู้มีอายุ ๓๐ ปีขึ้นไปไม่ทราบหน่วยเลือกตั้งเพียงร้อยละ ๑๖.๖๗ ส่วนใหญ่เห็นว่าหน่วยเลือกตั้งอยู่ไกลไม่สะดวกดังตารางที่ ๓๒

ตารางที่ ๓๖ แสดงพฤติกรรมการมาใช้สิทธิเลือกตั้ง (จำแนกตามอายุ)

เหตุมาใช้สิทธิเลือกตั้งไม่สะดวก	ชาย	หญิง	รวม
หน่วยเลือกตั้งไกล	๘ (๒๖.๖๗%)	๑๐ (๔๓.๓๓%)	๑๘ (๕๑.๘๕%)
ไม่ทราบหน่วยเลือกตั้ง	๓ (๙.๖๗%)	๒ (๑๖.๖๗%)	๕ (๑๕.๓๓%)
เจาตามหาไม่อำนวยความสะดวก	๓ (๑๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๓ (๑๑.๑๑%)
ไม่ครบ	๑ (๖.๖๗%)	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๓.๓๓%)
รวม	๑๕ (๑๐๐%)	๑๒ (๑๐๐%)	๒๗ (๑๐๐%)

๓.๓. เหตุสนใจใหม่มาใช้สิทธิเลือกตั้ง

การมาใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนมีเหตุสนใจหลายประการ บุคคลส่วนใหญ่ร้อยละ ๒๕.๖๖ มาใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อเลือกตัวแทนที่ตนชอบไปบริหารงานของท้องถิ่นซึ่งนับว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเลือกตั้งที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเลือกตั้งตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่บริหารงานแทนประชาชน มีเพียงร้อยละ ๒๔.๐๗ ที่มาเพราะผู้อื่นชักชวน ดังตารางที่ ๓๗

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มต่างๆ ส่วนใหญ่ของแต่ละอาชีพมาใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อเลือกตัวแทนที่ตนชอบไปบริหารงานแทนโดยเฉพาะผู้ประกอบการอาชีพอื่นๆ มาใช้สิทธิเพื่อเลือกตัวแทนที่ชอบสูงถึงร้อยละ ๑๐๐ ส่วนลูกจ้างรัฐวิสาหกิจมาใช้สิทธิเพราะถูกชักชวนสูงกว่ากลุ่มอื่นถึงร้อยละ ๕๐

ส่วนความเห็นเมื่อจำแนกตามเพศทั้งชายและหญิงมีความเห็นไม่ต่างกัน ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๒๓-๒๔ มาใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อเลือกตัวแทนที่ชอบดังตารางที่ ๓๘

ตารางที่ ๓๓ แสดง เหนงใจใหม่ใไรสิทธิเลือกตั้ง
(จำแนกตามอาชีพ)

เหนงใจ	นักกักรษา	ข้าราชการ	ลูกจ้างของรัฐ	ลูกจ้างทั่วไป	อิสระ	อื่นๆ	รวม
เลือกเลือกผู้ ที่ตนชอบ	๑๑ (๒๘.๓๑%)	๑๑ (๒๗.๖๒%)	๖ (๖๐.๐๐%)	๓๘ (๕๗.๓๕%)	๑๖ (๘๐.๐๐%)	๖ (๑๐๐%)	๑๘๘ (๖๕.๖๑%)
ถูกชักชวน จากผู้อื่น	๒ (๑๑.๗๖%)	๓๑ (๒๘.๕๒%)	๘ (๘๐.๐๐%)	๒๓ (๓๓.๘๖%)	๒ (๑๓.๓๓%)	๐ (๐.๐๐%)	๖๖ (๒๘.๐๕%)
เลือกให้เป็น ตามกฎหมาย	๒ (๑๑.๗๖%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๑.๕๓%)	๑ (๖.๒๕%)	๐ (๐.๐๐%)	๔ (๑.๘๑%)
ไม่ตอบ	๒ (๑๑.๗๖%)	๓ (๒.๖๐%)	๑ (๑.๐๐%)	๕ (๗.๓๕%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๑๑ (๔.๕๖%)
รวม	๑๗ (๑๐๐%)	๑๐๕ (๑๐๐%)	๑๐ (๑๐๐%)	๖๘ (๑๐๐%)	๑๕ (๑๐๐%)	๖ (๑๐๐%)	๒๒๑ (๑๐๐%)

ตารางที่ ๓๔ แสดง เหนงใจใหม่ใไรสิทธิเลือกตั้ง
(จำแนกตามเพศ)

เหนงใจใหม่ใไรสิทธิ	ชาย	หญิง	รวม
เลือกเลือกผู้ ที่ตนชอบ	๘๓ (๖๓.๒๓%)	๖๖ (๖๘.๘๘%)	๑๔๙ (๖๕.๖๑%)
ถูกชักชวน โดยผู้อื่น	๓๗ (๒๘.๒๘%)	๒๕ (๒๗.๑๗%)	๖๒ (๒๘.๐๕%)
เลือกให้เป็น ไปตามกฎหมาย	๘ (๓.๐๕%)	๐ (๐.๐๐%)	๘ (๑.๘๑%)
ไม่ตอบ	๗ (๕.๓๘%)	๓ (๓.๓๓%)	๑๐ (๔.๕๖%)
รวม	๑๓๕ (๑๐๐%)	๙๐ (๑๐๐%)	๒๒๕ (๑๐๐%)

ส่วนเท็จจริงในของผู้นับอายุ ๒๐-๒๔ ปี ส่วนใหญ่ร้อยละ ๒๓.๓๘ มาเลือกตั้ง เพื่อเลือก บุคคลที่ชอบ ซึ่งไม่แตกต่างจากผู้นับอายุ ๓๐ ปีขึ้นไป ดังตารางที่ ๓๕

ตารางที่ ๓๕ แสดงเหตุจูงใจใหม่มาใช้สิทธิเลือกตั้ง
(จำแนกตามอายุ)

เหตุจูงใจใหม่มาใช้สิทธิเลือกตั้ง	ชาย	หญิง	รวม
เพื่อเลือกบุคคลที่ชอบ	๕๕ (๒๓.๓๘ %)	๑๐๐ (๒๖.๖๑ %)	๑๕๕ (๒๕.๖๑ %)
ถูกชวนชักชวน	๑๔ (๖.๒๖ %)	๔๘ (๑๓.๐๐ %)	๖๒ (๑๐.๐๕ %)
เพื่อให้ได้เป็นไปตามกฎหมาย	๓ (๑.๓๓ %)	๑ (๐.๒๖ %)	๔ (๐.๘๑ %)
ไม่ตอบ	๕ (๒.๒๒ %)	๑ (๐.๒๖ %)	๖ (๑.๕๓ %)
รวม	๗๑ (๑๐๐ %)	๑๕๐ (๑๐๐ %)	๒๒๑ (๑๐๐ %)

๓.๔. เหตุจูงใจกับผู้นับ

การมาใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนขึ้นอยู่กับการศึกษาและการหาเสียงของผู้นับและพรรคที่จะชักจูงให้ประชาชนเลือก จากการศึกษาพบว่า ผู้เลือกตั้งส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๘.๓๖ ระบุผู้นับจากการประชาสัมพันธ์ของพรรค และร้อยละ ๓๘.๐๑ ระบุเพราะการหาเสียงของผู้นับเอง แสดงว่าการประชาสัมพันธ์ของพรรคและของผู้นับมีบทบาทเกือบเท่ากัน กลุ่มข้าราชการ ลูกจ้าง และกลุ่มอื่นๆ ส่วนใหญ่ระบุผู้นับจากการประชาสัมพันธ์ของพรรค ส่วนนักศึกษาและผู้ประกอบการอิสระ ระบุจากการหาเสียงของผู้นับเอง เว้นส่วนใหญ่อ้างถึงตารางที่ ๓๖ ทั้งนี้เพราะมีเวลาว่างพอที่จะติดตามความเคลื่อนไหวของผู้นับได้เอง โดยตรง

ตารางที่ ๓๖ แสดง เทรจจิกกับผู้สมัคร
(จำแนกตามอาชีพ)

เทรจจิก	นักศึกษา	ข้าราชการ	ลูกจ้างรัฐ	ลูกจ้างทั่วไป	อิสระ	อื่นๆ	รวม
พรรคประชา สัมพันธ์	๕ (๒๘.๕๑%)	๕๕ (๕๒.๓๘%)	๕ (๕๐.๐๐%)	๓๘ (๕๕.๘๘%)	๕ (๒๒.๒๒%)	๓ (๕๐.๐๐%)	๑๐๘ (๕๕.๓๒%)
ผู้สมัคร หาเสียง	๖ (๓๕.๒๙%)	๔๔ (๔๑.๕๐%)	๓ (๓๐.๐๐%)	๑๘ (๒๗.๕๘%)	๑๐ (๒๖.๖๗%)	๒ (๓๓.๓๓%)	๘๖ (๓๘.๐๑%)
ทั้งพรรค และผู้สมัคร	๖ (๓๕.๒๙%)	๕ (๔.๗๖%)	๒ (๒๐.๐๐%)	๗ (๑๐.๒๙%)	๑ (๒.๖๗%)	๑ (๑๘.๖๗%)	๒๒ (๙.๘๖%)
ไม่ตอบ	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๐.๙๕%)	๑ (๑๐.๐๐%)	๔ (๕.๘๘%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๖ (๒.๗๑%)
รวม	๑๑ (๑๐๐%)	๑๐๕ (๑๐๐%)	๑๐ (๑๐๐%)	๖๘ (๑๐๐%)	๑๕ (๑๐๐%)	๖ (๑๐๐%)	๒๒๑ (๑๐๐%)

ตารางที่ ๓๗ แสดง เทรจจิกกับผู้สมัคร
(จำแนกตามเพศ)

เทรจจิกกับผู้สมัคร	ชาย	หญิง	รวม
การประชาสัมพันธ์ของพรรค	๖๗ (๕๑.๑๕%)	๔๑ (๕๖.๖๗%)	๑๐๘ (๕๕.๓๒%)
การหาเสียงของผู้สมัคร	๔๔ (๓๖.๖๘%)	๓๖ (๕๐.๐๐%)	๘๐ (๓๘.๐๑%)
ทั้งจากพรรคและผู้สมัคร	๑๓ (๙.๘๖%)	๕ (๑๐.๐๐%)	๒๒ (๙.๘๖%)
ไม่ตอบ	๓ (๒.๒๙%)	๓ (๓.๓๓%)	๖ (๒.๗๑%)
รวม	๑๓๑ (๑๐๐%)	๘๐ (๑๐๐%)	๒๒๑ (๑๐๐%)

จากการร่างที่ ๓๗ ผู้ตอบที่ไม่เข้ามรรจำกับผู้มีสิทธิ เพราะการประชาสัมพันธ์ของพรรคมีจำนวนมากกว่าผู้ตอบที่เป็นหญิง ซึ่งเป็นเพราะผู้ชายส่วนใหญ่ทำงานนอกบ้านจึงมีโอกาสสภามานว่าสารจากสื่อมวลชนเกี่ยวกับพรรคมากกว่าหญิงที่เป็นแม่บ้านอยู่กับบ้านมีโอกาสพบกับผู้มีสิทธิหรือตัวแทนที่ออกหาเสียงตามบ้านมากกว่า

สำหรับผู้ตอบอายุ ๒๐-๒๕ ปีและผู้ตอบอายุ ๓๐ ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ร่วจำกับผู้มีสิทธิโดยจากการประชาสัมพันธ์ของพรรคถึงตารางที่ ๓๘

ตารางที่ ๓๘ แสดงเหตุร่วจำกับผู้มีสิทธิ (จำแนกตามอายุ)

เหตุร่วจำกับผู้มีสิทธิ	อายุ ๒๐-๒๕ ปี	อายุ ๓๐ ปี	รวม
จากการประชาสัมพันธ์ของพรรค	๓๕ (๔๗.๘๙%)	๓๕ (๕๐.๐๐%)	๗๐ (๔๘.๓๒%)
จากการทำงานเลี้ยงของผู้มีสิทธิ	๒๕ (๓๕.๒๗%)	๕๕ (๓๕.๓๖%)	๘๐ (๓๘.๐๑%)
ฟังจากพรรคและผู้มีสิทธิ	๑๐ (๑๔.๐๕%)	๑๒ (๑๖.๐๐%)	๒๒ (๑๕.๖๖%)
ไม่ตอบ	๒ (๒.๘๒%)	๔ (๕.๖๖%)	๖ (๔.๑๑%)
รวม	๗๒ (๑๐๐%)	๑๕๐ (๑๐๐%)	๒๒๒ (๑๐๐%)

๓.๕. เหตุจูงใจให้เลือกร่วมผู้มีสิทธิ

ผู้ตอบร้อยละ ๕๘.๓๒ เลือกร่วมผู้มีสิทธิทางพรรค ร้อยละ ๓๖.๖๕ เลือกร่วมผู้มีสิทธิเป็นบุคคลตามชื่อ ร้อยละ ๕.๘๘ พิจารณาทั้งพรรคและตัวบุคคล แสดงว่าส่วนใหญ่เลือกร่วมพรรคมากกว่าเหตุผล อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่มอาชีพ กลุ่มลูกจ้างรัฐวิสาหกิจเป็นกลุ่มที่เลือกร่วมพรรคมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ถึงตารางที่ ๓๙

ตารางที่ ๓๕ แสดงเหตุที่เลือกผู้สมัคร
(จำแนกตามอาชีพ)

เหตุที่เลือก	นักศึกษา	ข้าราชการ	ลูกจ้างรัฐ	ลูกจ้างทั่วไป	อิสระ	อื่นๆ	รวม
เลือกตามพรรค	๒ (๑๑.๖๒%)	๒๘ (๒๔.๗๒%)	๗ (๓๐.๐๐%)	๔๔ (๒๔.๗๑%)	๔ (๒๒.๒๓%)	๔ (๒๒.๒๓%)	๑๒๙ (๕๘.๓๓%)
เลือกตามบุคคล	๑๓ (๖๖.๕๓%)	๓๑ (๒๕.๘๓%)	๓ (๓๐.๐๐%)	๒๒ (๑๒.๒๕%)	๑๑ (๕๓.๒๕%)	๑ (๑๒.๒๕%)	๘๑ (๓๖.๖๕%)
เลือกพรรค และบุคคล	๑ (๕.๕๕%)	๓ (๒.๕๒%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๔ (๑.๘๑%)
ไม่ตอบ	๑ (๕.๕๕%)	๓ (๒.๕๒%)	๐ (๐.๐๐%)	๒ (๒.๕๕%)	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๑๒.๒๕%)	๗ (๓.๑๓%)
รวม	๑๖ (๑๐๐%)	๑๐๕ (๑๐๐%)	๑๐ (๑๐๐%)	๖๘ (๑๐๐%)	๑๕ (๑๐๐%)	๖ (๑๐๐%)	๒๒๑ (๑๐๐%)

ตารางที่ ๔๐ แสดงเหตุที่เลือกผู้สมัคร
(จำแนกตามเพศ)

เหตุที่เลือก	ชาย	หญิง	รวม
เลือกตามพรรค	๒๒ (๕๐.๓๘%)	๒๓ (๕๒.๐๐%)	๑๒๙ (๕๘.๓๓%)
เลือกตามบุคคล	๕๓ (๔๓.๕๑%)	๒๘ (๒๒.๒๕%)	๘๑ (๓๖.๖๕%)
เลือกตามพรรค และบุคคล	๔ (๓.๐๕%)	๐ (๐.๐๐%)	๔ (๑.๘๑%)
ไม่ตอบ	๔ (๓.๐๕%)	๓ (๓.๓๓%)	๗ (๓.๑๓%)
รวม	๑๓๑ (๑๐๐%)	๕๐ (๑๐๐%)	๒๒๑ (๑๐๐%)

กลุ่มผู้เลือกตั้งส่วนใหญ่เลือกผู้สมัครตามพรรคคือ ข้าราชการ ลูกจ้างของรัฐ ลูกจ้างเอกชนและอื่นๆ ส่วนกลุ่มที่เลือกผู้สมัครเป็นบุคคลคือ นักศึกษาและผู้ประกอบการส่วนตัวซึ่งเป็นผู้ที่มีเวลาว่างมากพอที่จะติดตามความเคลื่อนไหวของผู้สมัครได้มากกว่ากลุ่มอื่นๆ ดังตารางที่ ๓๕ กลุ่มดังกล่าวจึงเลือกผู้สมัครเป็นรายบุคคลที่ตนเองชอบแทนการเลือกเป็นพรรค

ผู้ที่ตอบที่เป็นหญิงนิยมเลือกพรรคมากกว่าผู้ตอบที่เป็นชาย คือ ผู้มาใช้สิทธิที่เป็นหญิงมีจำนวนถึงร้อยละ ๑๖ ที่เลือกผู้สมัครตามพรรค ส่วนผู้เลือกตั้งชายมีเพียงร้อยละ ๕๐.๓๘ ที่เลือกผู้สมัครตามพรรค อีกร้อยละ ๔๓.๖๑ เลือกเพราะทั่วบุคคลผู้สมัคร ดังตารางที่ ๕๐

สำหรับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่อายุ ๓๐ ปีขึ้นไปนิยมเลือกพรรคมากกว่าผู้ที่อายุ ๒๐-๒๙ ปี ผู้ที่มีอายุ ๓๐ ปีขึ้นไปร้อยละ ๖๐.๖๗ เลือกผู้สมัครตามพรรคหรือกลุ่มที่สังกัด ร้อยละ ๓๓.๓๓ เลือกผู้สมัครเป็นบุคคลที่ชอบ ผู้ที่มีอายุ ๒๐-๒๙ ปีมีเพียงร้อยละ ๔๘.๓๐ ที่เลือกพรรค และร้อยละ ๔๘.๔๘ เลือกผู้สมัครตามบุคคลที่ชอบ ดังตารางที่ ๕๑

ตารางที่ ๕๑ แสดง เหตุจูงใจให้เลือกผู้สมัคร
(จำแนกตามอายุ)

เหตุจูงใจให้เลือก	อายุ ๒๐-๒๙ ปี	อายุ ๓๐ ปีขึ้นไป	รวม
เลือกตามพรรค	๓๕ (๕๘.๓๐%)	๕๑ (๖๐.๖๗%)	๘๖ (๕๘.๓๓%)
เลือกตามบุคคล	๓๔ (๕๗.๔๘%)	๕๐ (๖๐.๓๓%)	๘๔ (๖๖.๖๕%)
เลือกตามพรรคและ ตัวบุคคล	๑ (๑.๕๑%)	๓ (๓.๐๐%)	๔ (๑.๕๑%)
ไม่ตอบ	๑ (๑.๕๑%)	๒ (๒.๐๐%)	๓ (๓.๐๑%)
รวม	๗๑ (๑๐๐%)	๘๔ (๑๐๐%)	๑๕๕ (๑๐๐%)

๓.๖. ทัศนคติต่อการหาเลี้ยงตัวเอง

ผู้ตอบส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๕.๓๓ เห็นว่าการปราศรัยตามชุมชนเป็นวิธีที่ดีที่สุด รองลงไปคือการเช่าหาประชาชน ติดต่อกับประชาชนตามบ้าน ใจแนบปลิวโฆษณา ฯ โดยกลุ่มที่เห็นว่าการปราศรัยตามชุมชนเป็นวิธีการที่ดีที่สุดเป็นส่วนใหญ่คือ ข้าราชการ ลูกจ้างทั้งของรัฐและของเอกชน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ นักศึกษา เห็นว่าการติดต่อกับประชาชนตามบ้านเป็นวิธีการที่ดีที่สุด ส่วนกลุ่มอื่นๆยังมีความเห็นด้วยกับข้อ ๒ วิธีดังตารางที่ ๔๒

ผู้ตอบที่เป็นชายและหญิงมีความเห็นไม่แตกต่างกันคือ ส่วนใหญ่เห็นว่าการปราศรัยหาเลี้ยง เป็นวิธีการที่ดีที่สุด รองลงไปคือการออกติดต่อกับประชาชนตามบ้าน ส่วนที่เห็นด้วยกับการแจกใบปลิว โฆษณาที่เยอะมากดังตารางที่ ๔๓

เมื่อพิจารณาแยกตามอายุ ผู้ตอบที่อายุ ๒๐-๒๕ ปีและกลุ่มอายุ ๓๐ ปีขึ้นไปไม่มีความเห็นส่วนใหญ่คล้ายกันคือเห็นว่าการปราศรัยหาเลี้ยง เป็นวิธีการที่ดีไ้เคยมากที่สุดดังตารางที่ ๔๔

ตารางที่ ๔๒ แสดงทัศนคติต่อวิธีการหาเลี้ยง
(จำแนกตามกลุ่มอาชีพ)

วิธีการ	นักศึกษา	ข้าราชการ	ลูกจ้างของรัฐ	ลูกจ้างทั่วไป	อิสระ	อื่นๆ	รวม
พูดตามชุมชน	๖ (๓๕.๒๘%)	๒๔ (๖๐.๕๕%)	๓ (๑๐.๐๐%)	๔๓ (๒๓.๒๔%)	๖ (๔๐.๐๐%)	๓ (๕๐.๐๐%)	๖๖ (๕๕.๓๓%)
หาเลี้ยงตามบ้าน	๘ (๔๓.๐๖%)	๓๔ (๓๖.๓๘%)	๓ (๑๐.๐๐%)	๑๑ (๑๖.๑๘%)	๒ (๑๓.๓๓%)	๓ (๕๐.๐๐%)	๖๑ (๕๓.๖๐%)
ใจแนบปลิว	๑ (๕.๘๘%)	๕ (๕.๗๖%)	๐ (๐.๐๐%)	๘ (๑๑.๑๖%)	๕ (๓๓.๓๓%)	๐ (๐.๐๐%)	๑๙ (๑๖.๖๐%)
อื่นๆ	๒ (๑๑.๑๖%)	๒ (๑.๘๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๖ (๘.๘๓%)	๒ (๑๓.๓๓%)	๐ (๐.๐๐%)	๑๒ (๑๐.๑๖%)
รวม	๑๗ (๑๐๐%)	๑๐๕ (๑๐๐%)	๑๐ (๑๐๐%)	๖๘ (๑๐๐%)	๑๕ (๑๐๐%)	๖ (๑๐๐%)	๒๒๑ (๑๐๐%)

ตารางที่ ๕๓ แสดงทัศนคติต่อวิธีการหาเสียง
(จำแนกตามเพศ)

วิธีการหาเสียง	ชาย	หญิง	รวม
พูดถามชุมชน	๗๘ (๕๖.๕๙%)	๕๕ (๖๖.๖๖%)	๑๓๓ (๕๘.๓๗%)
หาเสียงตามบ้าน	๓๘ (๒๕.๗๗%)	๒๒ (๒๕.๕๘%)	๖๐ (๒๖.๒๐%)
โฉบไปปลิว	๑๓ (๘.๙๒%)	๖ (๖.๖๗%)	๑๙ (๘.๑๐%)
อื่นๆ	๕ (๓.๔๑%)	๗ (๘.๕๘%)	๑๒ (๕.๕๓%)
รวม	๑๓๓ (๑๐๐%)	๘๐ (๑๐๐%)	๒๑๓ (๑๐๐%)

ตารางที่ ๕๔ แสดงทัศนคติต่อวิธีการหาเสียง
(จำแนกตามอายุ)

วิธีการหาเสียง	อายุ ๒๐-๒๙ ปี	อายุ ๓๐ ปีขึ้นไป	รวม
พูดถามชุมชน	๓๘ (๕๕.๘๘%)	๕๐ (๖๖.๖๖%)	๘๘ (๕๘.๓๗%)
หาเสียงตามบ้าน	๑๘ (๒๕.๗๑%)	๔๓ (๕๘.๖๗%)	๖๑ (๓๗.๖๐%)
โฉบไปปลิว	๗ (๑๐.๑๓%)	๑๒ (๑๖.๐๐%)	๑๙ (๑๑.๖๐%)
อื่นๆ	๗ (๑๐.๑๓%)	๕ (๖.๖๗%)	๑๒ (๗.๕๓%)
รวม	๗๐ (๑๐๐%)	๑๕๐ (๑๐๐%)	๒๒๐ (๑๐๐%)

๓.๓. พิกัดสถิติของวิชาการศึกษาระดับต่ำของผู้สมัครรับเลือกทั้ง

สำหรับผู้สมัคร เน้นตำแหน่งข้าราชการและรองข้าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๔.๗๕ เห็นควรจบชั้นปริญญาตรี เป็นอย่างต่ำ มีเพียงส่วนน้อยที่เห็นว่าควรจบเพียงระดับ ม.ศ.๕, ม.ศ.๓ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้มีบริพรมีความรู้ความสามารถเพียงพอในการจะบริหารงานของกรุงเทพมหานครได้ เมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่ม ความเห็นส่วนใหญ่ของแต่ละกลุ่มก็เหมือนกันคือ ผู้สมัครควรจบการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นอย่างต่ำ ยกเว้นผู้ประกอบการส่วนตัวมีความเห็นเท่ากับคือควรจบปริญญาตรีและ ม.ศ.๕ ดังตารางที่ ๔๕

ผู้ตอบที่เป็นชายและหญิงมีความเห็นเหมือนกันเป็นส่วนใหญ่ว่า ผู้สมัครควรจบชั้นปริญญาตรี แต่ผู้ตอบที่เป็นหญิงมีแนวโน้มสูงกว่าดังตารางที่ ๔๖ คือมีความเห็นว่าควรจบปริญญาตรีร้อยละ ๖๑.๑๑

สำหรับผู้ตอบที่มีอายุ ๒๐-๒๔ ปีและอายุ ๓๐ ปีขึ้นไปต่างก็เห็นควยเป็นส่วนน้อยว่าผู้สมัครตำแหน่งนี้ควรจบปริญญาตรี เป็นอย่างน้อยดังตารางที่ ๔๗

ตารางที่ ๔๕ แสดงพิกัดสถิติของวิชาการศึกษาระดับต่ำของผู้สมัครเป็นแนวๆ รองข้าราชการกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอาชีพ)

วุฒิปันต่ำ	นักศึกษ	ข้าราชการ	ลูกจ้างรัฐ	ลูกจ้างเอกชน	อิสระ	อื่นๆ	รวม
ปริญญาตรี	๑๐ (๕๖.๓๔%)	๕๖ (๕๓.๓๓%)	๖ (๒๐.๐๐%)	๔๑ (๒๐.๒๕%)	๕ (๓๓.๓๓%)	๓ (๕๐.๐๐%)	๑๒๑ (๕๔.๗๕%)
ม.ศ.๕	๓ (๑๑.๖๕%)	๑๘ (๑๗.๑๕%)	๐ (๐.๐๐%)	๖ (๑๓.๒๕%)	๕ (๓๓.๓๓%)	๒ (๓๓.๓๓%)	๓๗ (๑๖.๗๕%)
ม.ศ.๓	๑ (๕.๘๘%)	๑๘ (๑๗.๑๕%)	๑ (๑๐.๐๐%)	๗ (๑๐.๒๕%)	๒ (๑๓.๓๓%)	๐ (๐.๐๐%)	๒๗ (๑๓.๒๕%)
ไม่จำกัด	๒ (๑๑.๖๕%)	๑๒ (๑๑.๕๓%)	๓ (๑๐.๐๐%)	๑๑ (๑๖.๕๕%)	๓ (๒๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๓๑ (๑๔.๐๐%)
ไม่ตอบ	๑ (๕.๘๘%)	๑ (๐.๙๕%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๑๖.๖๗%)	๓ (๑.๓๕%)
รวม	๑๗ (๑๐๐%)	๑๐๕ (๑๐๐%)	๑๐ (๑๐๐%)	๖๕ (๑๐๐%)	๑๕ (๑๐๐%)	๖ (๑๐๐%)	๒๒๑ (๑๐๐%)

ตารางที่ ๔๖ แสดงทัศนคติต่อวิธีการศึกษาชั้นต่ำของผู้สมัครเป็นผู้นำ รองผู้นำ กรุงเทพมหานคร (จำแนกตามเพศ)

วิธีการศึกษาชั้นต่ำ	ชาย	หญิง	รวม
ชมปริศนาตรี	๖๖ (๕๐.๓๘%)	๕๕ (๖๑.๑๑%)	๑๒๑ (๕๕.๖๕%)
ชม ม.ศ.๕	๒๕ (๑๘.๓๒%)	๑๓ (๑๔.๔๔%)	๓๘ (๑๖.๖๔%)
ชม ม.ศ.๓	๑๔ (๑๐.๕๐%)	๑๐ (๑๑.๑๑%)	๒๔ (๑๓.๑๖%)
ไม่จำกัด	๒๐ (๑๕.๓๘%)	๑๖ (๑๖.๖๖%)	๓๖ (๑๕.๐๓%)
ไม่ตอบ	๒ (๑.๕๓%)	๑ (๑.๑๑%)	๓ (๑.๓๖%)
รวม	๑๓๑ (๑๐๐%)	๙๐ (๑๐๐%)	๒๒๑ (๑๐๐%)

ตารางที่ ๔๗ แสดงทัศนคติต่อวิธีการศึกษาชั้นต่ำของผู้สมัครเป็นผู้นำ รองผู้นำ กรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอายุ)

วิธีการศึกษาชั้นต่ำ	อายุ ๒๐-๒๙ ปี	อายุ ๓๐ ปีขึ้นไป	รวม
ชมปริศนาตรี	๕๐ (๕๖.๓๔%)	๕๑ (๕๕.๐๐%)	๑๐๑ (๕๕.๖๕%)
ชม ม.ศ.๕	๕ (๑๒.๖๘%)	๒๘ (๑๔.๖๓%)	๓๓ (๑๖.๓๔%)
ชม ม.ศ.๓	๑๐ (๑๑.๐๘%)	๑๔ (๑๒.๖๖%)	๒๔ (๑๓.๑๖%)
ไม่จำกัด	๑๖ (๑๘.๐๘%)	๒๑ (๑๔.๐๐%)	๓๗ (๑๕.๐๓%)
ไม่ตอบ	๒ (๒.๒๒%)	๑ (๐.๖๓%)	๓ (๑.๓๖%)
รวม	๘๓ (๑๐๐%)	๑๕๐ (๑๐๐%)	๒๓๓ (๑๐๐%)

สำหรับตำแหน่งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ความคิดเห็นของผู้เลือกซึ่งมีความเห็นคล้ายๆ กันระหว่างว่า ควรให้วุฒิสภามีเลือกทั้งบรรณปริญาตรี จบม.ศ.๕ และจบม.ศ.๓ โดยไม่มีความเห็นใดเด่นชัดเป็นพิเศษ กลุ่มนักศึกษาลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ประกอบอาชีพส่วนตัวและอื่นๆ เห็นว่าควรจบม.ศ.๕ มากกว่าอย่างอื่น ส่วนกลุ่มข้าราชการเห็นว่าควรจบม.ศ.๓ กลุ่มลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างเอกชนเห็นว่าควรจบปริญาตรี แสดงมีแนวโน้มให้จำกัดวุฒิการศึกษาของผู้สมัครไว้ต่ำกว่าตำแหน่งผู้ว่าและรองผู้ว่ากรุงเทพมหานครดังตารางที่ ๔๘

ผู้ตอบที่เป็นหญิงเห็นว่าควรจบชั้น ม.ศ.๕ มากกว่าความเห็นอื่น ส่วนผู้ตอบที่เป็นชายเห็นว่าควรจบชั้น ม.ศ.๓ มากกว่าดังตารางที่ ๔๘

เมื่อพิจารณาตามอายุ ผู้ตอบที่อายุ ๒๐-๒๙ ปี เห็นว่าควรให้วุฒิสภามีเลือกทั้งบรรณปริญาตรีมากกว่าความเห็นอื่น ส่วนผู้ตอบอายุ ๓๐ ปีขึ้นไป เห็นว่าวุฒิสภามีเลือกควรจบชั้น ม.ศ.๕ มากกว่า แสดงคนหนุ่มมีแนวโน้มกำหนดวุฒิการศึกษาของผู้สมัครตำแหน่งดังกล่าวไว้สูงดังตารางที่ ๕๐

ตารางที่ ๔๘ แสดงทัศนคติต่อวุฒิการศึกษานับค่าของผู้สมัครเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอาชีพ)

วุฒิขั้นต่ำ	นักศึกษา	ข้าราชการ	ลูกจ้างรัฐ	ลูกจ้างทั่วไป	อิสระ	อื่นๆ	รวม
ปริญาตรี	๔ (๒๓.๕๓%)	๓๒ (๓๐.๘๘%)	๐ (๐.๐๐%)	๒๒ (๒๒.๓๕%)	๐ (๐.๐๐%)	๑ (๑๖.๖๓%)	๕๙ (๒๒.๖๐%)
ม.ศ.๕	๖ (๒๕.๒๙%)	๒๖ (๒๔.๖๖%)	๔ (๔๐.๐๐%)	๑๕ (๒๓.๕๔%)	๓ (๔๖.๖๓%)	๓ (๕๐.๐๐%)	๖๕ (๒๕.๘๑%)
ม.ศ.๓	๒ (๑๑.๖๖%)	๓๔ (๓๒.๓๘%)	๒ (๒๐.๐๐%)	๑๒ (๑๓.๖๕%)	๕ (๓๓.๓๓%)	๑ (๑๖.๖๓%)	๕๖ (๒๕.๓๕%)
ไม่จำกัด	๔ (๒๓.๕๓%)	๕ (๔.๕๓%)	๓ (๓๐.๐๐%)	๑๐ (๑๔.๓๑%)	๓ (๒๐.๐๐%)	๑ (๑๖.๖๓%)	๓๐ (๑๓.๕๓%)
ไม่ตอบ	๑ (๕.๘๘%)	๔ (๓.๘๖%)	๑ (๑๐.๐๐%)	๕ (๗.๓๕%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๑๑ (๔.๕๘%)
รวม	๑๓ (๑๐๐%)	๑๐๕ (๑๐๐%)	๑๐ (๑๐๐%)	๖๔ (๑๐๐%)	๑๕ (๑๐๐%)	๖ (๑๐๐%)	๒๒๑ (๑๐๐%)

ตารางที่ ๔๔ แสดงทัศนคติต่อวิธีการศึกษาชั้นคำของผู้สมัคร เป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (จำแนกตามเพศ)

วิธีการศึกษาชั้นคำ	ชาย	หญิง	รวม
จบปริญญาตรี	๓๖ (๒๘.๘๓%)	๒๗ (๓๐.๐๐%)	๕๘ (๒๒.๖๘%)
จบ ม.ศ.๕	๓๐ (๒๒.๖๐%)	๓๕ (๓๘.๘๘%)	๖๕ (๒๕.๘๑%)
จบ ม.ศ.๓	๓๕ (๒๖.๗๓%)	๒๑ (๒๓.๓๓%)	๕๖ (๒๕.๓๘%)
ไม่จำกัด	๒๕ (๑๙.๐๘%)	๕ (๕.๕๓%)	๓๐ (๑๑.๕๖%)
ไม่ตอบ	๕ (๓.๗๖%)	๒ (๒.๒๒%)	๗ (๒.๙๘%)
รวม	๑๓๑ (๑๐๐%)	๘๐ (๑๐๐%)	๒๑๑ (๑๐๐%)

ตารางที่ ๕๐ แสดงทัศนคติต่อวิธีการศึกษาชั้นคำของผู้สมัคร เป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (จำแนกตามอายุ)

วิธีการศึกษาชั้นคำ	อายุ ๒๐-๒๕ ปี	อายุ ๓๐ ปีขึ้นไป	รวม
จบปริญญาตรี	๒๒ (๓๐.๙๘%)	๓๖ (๒๘.๖๖%)	๕๘ (๒๒.๖๘%)
จบ ม.ศ.๕	๑๘ (๒๕.๓๕%)	๔๗ (๓๖.๓๓%)	๖๕ (๒๕.๘๑%)
จบ ม.ศ.๓	๑๖ (๒๒.๕๘%)	๔๐ (๒๖.๖๗%)	๕๖ (๒๕.๓๘%)
ไม่จำกัด	๑๑ (๑๕.๘๖%)	๑๙ (๑๒.๖๗%)	๓๐ (๑๑.๕๖%)
ไม่ตอบ	๔ (๕.๖๓%)	๓ (๒.๒๗%)	๗ (๒.๙๘%)
รวม	๗๑ (๑๐๐%)	๑๕๐ (๑๐๐%)	๒๒๑ (๑๐๐%)

๓.๘. ทัศนคติเกี่ยวกับหน้าที่ของคูวาราชการและสมาชิกสภากรุงเพมมหานคร

ผู้ตอบได้ให้ทัศนคติเกี่ยวกับหน้าที่ของคูวาราชการและสมาชิกสภากรุงเพมมหานครไว้ดังนี้ นักศึกษายกความเห็นว่า คูวาราชการกรุงเพมมหานครและคณะมีหน้าที่เป็นฝ่ายบริหารตามที่มี กฎหมายกำหนดไว้ ควบคุมข้าราชการในปฏิบัติหน้าที่ที่สุด แก้ไขปัญหาต่างๆของกรุงเพมมหานคร อาทิ การจราจร การวางผังเมือง การกำหนดนโยบาย ส่วนนักศึกษาดังนี้มีความเห็นคล้ายกันและ เพิ่มเติมว่าควรจัดบริการแก่ประชาชน จัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

กลุ่มข้าราชการเห็นว่า คูวาราชการกรุงเพมมหานครมีหน้าที่บริหารงานต่างๆของกรุงเพม มมหานครให้มีความก้าวหน้า อำนาจความสะดวกแก่ประชาชนได้ กลุ่มลูกจ้างรัฐวิสาหกิจเน้นการทำงาน ที่มีประสิทธิภาพและคำนึงความต้องการของประชาชนอยู่ตลอดเวลา จัดระบบการปกครองและการ บริหารใหม่มีประสิทธิภาพรวมทั้งการสาธารณูปโภค

กลุ่มลูกจ้างเอกชนเห็นว่าคูวาราชการกรุงเพมมหานครต้องแก้ไขปัญหารับควนของประชาชน เช่น ความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อม แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้ประกอบอาชีพส่วนตัวเห็นว่าควรมีหน้าที่ จะต้องอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้มากที่สุด ควบคุมการทำงานของข้าราชการให้ตรงกับ ความต้องการของประชาชน ส่วนกลุ่มอื่นๆเห็นว่า คูวาราชการกรุงเพมมหานครควรที่จะวางนโยบายและ บริหารงานให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน

จากการวิเคราะห์ ผู้ศึกษาวิจัยพบว่า กลุ่มนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาและข้าราชการมองเห็นหน้าที่ของคูวาราชการ กรุงเพมมหานครในเชิงโครงสร้างว่าจะต้องมีหน้าที่ตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ ส่วนกลุ่มอื่นๆมองเห็นหน้าที่ ในการแก้ไข้ปัญหาต่างๆโดยไม่คำนึงว่ากฎหมายให้อำนาจหน้าที่ไว้แค่ไหนอย่างไรและให้ความสำคัญ ต่อตำแหน่งนี้มาก สำหรับความเห็นของผู้ตอบที่เป็นชายและหญิง หรือกลุ่มที่อายุ ๒๐-๒๕ ปี และที่ อายุ ๓๐ ปีขึ้นไปไม่มีความเห็นเหมือนกันคือ คูวาราชการกรุงเพมมหานครมีหน้าที่บริหารกิจการภายในเขต กรุงเพมมหานครให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนต่างๆ

สำหรับตำแหน่งสมาชิกสภากรุงเพมมหานคร นักศึกษามีความเห็นเห็นว่า สมาชิกสภากรุง เพมมหานครมีหน้าที่ออกกฎหมายให้ตรงกับความต้องการของประชาชน ดูแลให้มีการปฏิบัติการตาม ความต้องการของประชาชน ควบคุมการบริหารงาน เสนอความคิดเห็นความต้องการของประชาชนแก่ฝ่าย

บริหาร กลุ่มข้าราชการ เห็นว่าสมาชิกสภา มีหน้าที่จัดสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น แสดง
 ความคิดเห็นและรับฟังความต้องการของประชาชน เป็นตัวแทนของประชาชน ช่วยเหลือประชาชน
 เช่นเดียวกับฝ่ายบริหาร กลุ่มลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ เห็นว่าสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร มีหน้าที่เป็นตัวแทน
 ของประชาชน แก้ไขข้อเท็จจริงต่างๆ ควบคุมการบริหารและออกกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามหน้าที่
 กลุ่มลูกจ้างเอกชน กลุ่มผู้ประกอบการอิสระและอื่นที่มีความเห็นเช่นเดียวกันว่า สมาชิกสภากรุงเทพ
 มหานครมีหน้าที่ดูแลความเป็นอยู่ของประชาชน แก้ไขความเดือดร้อนต่างๆ นำความคิดเห็นความต้องการ
 การของประชาชนให้ฝ่ายบริหารทราบ แสดงว่าส่วนใหญ่ประชาชนมีความเข้าใจถูกต้องในหน้าที่ของ
 ฝ่ายนิติบัญญัติของท้องถิ่นว่าอย่างไร สำหรับความคิดเห็นของผู้ตอบทั้งกลุ่มเพศชายและหญิง หรือกลุ่ม
 อายุ ๒๐-๒๕ ปี และกลุ่มอายุ ๓๐ ปีขึ้นไปมีความเห็นเช่นเดียวกัน

๓.๕. ทัศนคติต่อการเลือกตั้งกับการแก้ไขปัญหากลุ่มกรุงเทพมหานคร

ผู้ตอบมีความเชื่อว่าการเลือกตั้งจะสามารถแก้ไขปัญหากลุ่มต่างๆของกรุงเทพมหานครได้ ร้อยละ
 ๖๖.๐๖ ของผู้ตอบเห็นว่าการเลือกตั้งสามารถแก้ไขปัญหากลุ่มต่างๆได้เพราะเป็นการเลือกตั้งที่มีความ
 ความเข้าใจไปบริหารงานและการเลือกตั้งทำให้มีโอกาสเลือกคนที่ดีไปทำหน้าที่ด้วย อย่างไรก็ตาม
 ร้อยละ ๒๖.๒๖ ไม่เห็นด้วย เห็นว่าเป็นเพียงทางนำมาสู่การแก้ไขปัญหาเท่านั้นถึงตารางที่ ๕๑

ตารางที่ ๕๑ แสดงทัศนคติต่อการเลือกตั้งกับการแก้ไขปัญหากลุ่มกรุงเทพมหานคร
 (จำแนกตามอาชีพ)

ความเห็น	นักศึกษ	ข้าราชการ	ลูกจ้างรัฐ	ลูกจ้างทั่วไป	อิสระ	อื่นๆ	รวม
แก้ไขได้	๗ (๘๑.๑๘%)	๗๖ (๖๖.๓๘%)	๖ (๒๐.๐๐%)	๘๓ (๒๓.๒๔%)	๑๒ (๘๐.๐๐%)	๒ (๓๓.๓๓%)	๑๕๖ (๖๖.๐๖%)
แก้ไขไม่ได้	๕ (๕๒.๕๔%)	๒๓ (๒๑.๕๕%)	๒ (๒๐.๐๕%)	๘ (๑๑.๗๖%)	๒ (๑๓.๓๓%)	๓ (๕๐.๐๐%)	๔๖ (๒๑.๕๕%)
ไม่แน่	๑ (๕.๘๘%)	๖ (๕.๗๑%)	๒ (๒๐.๐๐%)	๑๑ (๒๕.๐๐%)	๑ (๖.๖๗%)	๑ (๑๖.๖๗%)	๒๘ (๑๒.๖๕%)
รวม	๑๓ (๑๐๐%)	๑๐๕ (๑๐๐%)	๑๐ (๑๐๐%)	๑๐๒ (๑๐๐%)	๑๕ (๑๐๐%)	๖ (๑๐๐%)	๒๖๖ (๑๐๐%)

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ตอบ ผู้ตอบกลุ่มที่เชื่อว่าการเลือกตั้งจะแก้ไขปัญหาต่างๆของกรุงเทพมหานครได้คือ กลุ่มข้าราชการ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างเอกชนและผู้ประกอบการอิสระ โดยเหตุผลว่า เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กหนุ่มที่มีความรู้ความสามารถไปบริหารงานในท้องถิ่นกับความต้องการของประชาชน ส่วนนักศึกษาและกลุ่มอื่นๆ เห็นว่าการเลือกตั้ง ไม่อาจแก้ไขปัญหาดังกล่าวของกรุงเทพมหานครได้ เพราะกรุงเทพมหานครมีปัญหาดังกล่าว การแก้ไขจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายดำเนินการเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวไม่อาจจะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

ผู้ตอบที่เป็นชายมีความเชื่อว่าการเลือกตั้งจะแก้ไขปัญหาดังกล่าวของกรุงเทพมหานครได้มากกว่าผู้ตอบที่เป็นหญิง ส่วนใหญ่เห็นว่าการเลือกตั้งช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้แสดงว่ามีควมศรัทธาต่อการเลือกตั้งค่อนข้างมากถึงตารางที่ ๕๒

ตารางที่ ๕๒ แสดงทัศนคติต่อการเลือกตั้งกับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวของกรุงเทพมหานคร (จำแนกตามเพศ)

ความเห็น	ชาย	หญิง	รวม
แก้ไขได้	๘๘ (๖๖.๖๓%)	๕๘ (๖๘.๘๘%)	๑๔๖ (๖๖.๐๖%)
แก้ไขไม่ได้	๒๓ (๑๓.๕๖%)	๒๔ (๒๖.๖๓%)	๔๗ (๒๑.๒๑%)
ไม่แน่	๒๐ (๑๖.๘๑%)	๘ (๙.๔๙%)	๒๘ (๑๒.๖๓%)
รวม	๑๓๑ (๑๐๐%)	๘๐ (๑๐๐%)	๒๑๑ (๑๐๐%)

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอายุ ผู้ตอบอายุ ๓๐ ปีขึ้นไปไม่มีความเชื่อว่าการเลือกตั้งจะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวของกรุงเทพมหานครได้มากกว่าผู้ตอบอายุ ๒๐-๒๙ ปีแต่ก็ไม่แตกต่างกันมากนัก แสดงว่าประชาชนผู้ตอบหนึ่ง ไ้มาใช้สิทธิเลือกตั้งมีความเชื่อมั่นต่อการเลือกตั้งว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ดังตารางที่ ๕๓

ตารางที่ ๕๓ แสดงทัศนคติต่อการเลือกตั้งกับการแก้ไขปัญหากรุงเทพมหานคร
(จำแนกตามอายุ)

ความเห็น	อายุ ๒๐-๒๙ ปี	อายุ ๓๐ ปีขึ้นไป	รวม
แก้ไขได้	๘๕ (๒๓.๓๘%)	๑๐๑ (๒๖.๓๓%)	๑๘๖ (๒๕.๐๖%)
แก้ไขไม่ได้	๑๗ (๔.๙๕%)	๓๐ (๗.๐๐%)	๔๗ (๖.๔๗%)
ไม่ตอบ	๕ (๑.๓๕%)	๑๘ (๔.๖๑%)	๒๓ (๓.๑๖%)
รวม	๑๐๗ (๑๐๐%)	๑๕๐ (๑๐๐%)	๒๕๗ (๑๐๐%)

๓.๑๐. ทัศนคติเกี่ยวกับการสมัครรับเลือกตั้ง

การเลือกตั้งในครั้งนั้งการสมัครออกเป็น ๒ แบบคือ ผู้ว่าราชการและรองผู้ว่าราชการ
ต้องสมัครเป็นคณะ และเลือกเป็นคณะด้วย ส่วนสมาชิกสภากรุงเทพมหานครสมัครและเลือกเป็นราย
บุคคลไป จากความคิดเห็นของผู้เลือกตั้ง ร้อยละ ๕๓.๓๘ เห็นว่าควรให้สมัครทั้งสองตำแหน่ง
สมัครเป็นคณะหรือเป็นกลุ่ม เพื่อป้องกันความขัดแย้งระหว่างสภา กับฝ่ายบริหาร เพื่อให้การบริหาร
เป็นไปอย่างราบรื่นมีประสิทธิภาพ ร้อยละ ๒๓.๕๓ เห็นว่าระบบแบบปัจจุบันนี้ดีอยู่แล้ว และมี
ร้อยละ ๑๓.๑๕ ที่เห็นว่าควรให้สมัครรับเลือกตั้งโดยอิสระ ดังตารางที่ ๕๔

เมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่ม ส่วนใหญ่ของแต่ละกลุ่มเห็นด้วยกับวิธีการเลือกตั้งที่ให้
สมัครรับเลือกตั้งเป็นกลุ่มหรือพรรค ความเห็นรองลงไปที่ เห็นด้วยกับการเลือกตั้งแบบปัจจุบัน
ยกเว้นนักศึกษาซึ่งมีความเห็นเท่ากันระหว่างการเลือกแบบเป็นกลุ่ม กับแบบปัจจุบันและกลุ่มอื่นๆ
ที่ความคิดเห็นรองลงไปที่เห็นด้วยกับการเลือกตั้งแบบอิสระมากกว่าดังตารางที่ ๕๔

สำหรับความเห็นของผู้ตอบที่เป็นชายและหญิงมีความเห็นเหมือนกันทั้งส่วนใหญ่ คือประมาณ
ร้อยละ ๕๓ เห็นว่าควรใช้วิธีการสมัคร แบบเป็นกลุ่มคณะหรือพรรค ความเห็นรองลงไปที่ควร
ใช้วิธีการเลือก ๒ แบบดังปัจจุบัน ดังตารางที่ ๕๕

ตารางที่ ๕๔ แสดงทัศนคติต่อการสมัครรับเลือกตั้ง
(จำแนกตามอาชีพ)

วิธีสมัคร	นักศึกษามหาวิทยาลัย	ข้าราชการ	ลูกจ้างของรัฐ	ลูกจ้างทั่วไป	อิสระ	อื่นๆ	รวม
เป็นอิสระ	๑ (๕.๘๘%)	๒๐ (๑๘.๐๕%)	๐ (๐.๐๐%)	๑๓ (๑๘.๑๒%)	๔ (๑๖.๖๗%)	๑ (๑๖.๖๗%)	๓๙ (๑๗.๖๕%)
เป็นกลุ่ม	๘ (๘๗.๐๒%)	๖๐ (๕๗.๑๔%)	๖ (๖๐.๐๐%)	๓๖ (๕๒.๘๕%)	๖ (๖๐.๐๐%)	๒ (๓๓.๓๓%)	๑๑๘ (๕๓.๓๕%)
แบบปัจจุบัน	๘ (๘๗.๐๒%)	๒๕ (๒๓.๘๑%)	๓ (๓๐.๐๐%)	๑๔ (๒๐.๕๘%)	๒ (๑๓.๓๓%)	๐ (๐.๐๐%)	๕๒ (๒๓.๕๓%)
ไม่ตอบ	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๑๐ (๑๐.๐๐%)	๕ (๗.๑๔%)	๓ (๒๐.๐๐%)	๓ (๕๐.๐๐%)	๑๒ (๕.๕๕%)
รวม	๑๗ (๑๐๐%)	๑๐๕ (๑๐๐%)	๑๙ (๑๐๐%)	๖๘ (๑๐๐%)	๑๕ (๑๐๐%)	๖ (๑๐๐%)	๒๒๖ (๑๐๐%)

ตารางที่ ๕๕ แสดงทัศนคติต่อการสมัครรับเลือกตั้ง
(จำแนกตามเพศ)

วิธีการสมัคร	ชาย	หญิง	รวม
สมัครอิสระ	๒๐ (๑๕.๒๓%)	๑๘ (๒๖.๑๑%)	๓๘ (๑๗.๖๕%)
สมัครเป็นกลุ่ม, คณะ	๗๐ (๕๓.๘๕%)	๔๘ (๕๓.๓๓%)	๑๑๘ (๕๓.๓๕%)
สมัครแบบปัจจุบัน	๓๘ (๒๕.๘๕%)	๑๔ (๒๐.๐๐%)	๕๒ (๒๓.๕๓%)
ไม่ตอบ	๐ (๕.๓๘%)	๕ (๕.๕๖%)	๑๒ (๕.๕๕%)
รวม	๑๓๖ (๑๐๐%)	๘๐ (๑๐๐%)	๒๒๖ (๑๐๐%)

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอายุ ผู้ที่มีอายุ ๒๐-๒๔ ปี เห็นด้วยกับการไปสมัคร เป็นคณะ เป็นกลุ่มมากกว่าผู้ที่มีอายุ ๓๐ ปีขึ้นไป แต่ความเห็นไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนใหญ่เห็นว่าควรไปสมัครเป็นคณะ ความเห็นรองลงไปคือไปสมัครทั้งแบบปัจจุบันทั้งตารางที่ ๕๖

ตารางที่ ๕๖ แสดงทัศนคติต่อการสมัครรับเลือกตั้ง

(จำแนกตามอายุ)

วิธีการสมัคร	อายุ ๒๐-๒๕ ปี	อายุ ๓๐ ปีขึ้นไป	รวม
ให้สมัครอิสระ	๗ (๘.๘๖ %)	๓๒ (๒๖.๓๓ %)	๓๙ (๑๓.๖๕ %)
ให้สมัครเป็นกลุ่ม	๕๐ (๕๖.๓๕ %)	๗๘ (๕๒.๐๐ %)	๑๒๘ (๕๓.๓๕ %)
สมัครแบบปัจจุบัน	๑๕ (๒๖.๗๖ %)	๓๓ (๒๒.๐๐ %)	๔๘ (๒๓.๕๓ %)
ไม่ตอบ	๕ (๙.๐๙ %)	๗ (๘.๖๓ %)	๑๒ (๕.๕๓ %)
รวม	๗๗ (๑๐๐ %)	๑๕๐ (๑๐๐ %)	๒๒๗ (๑๐๐ %)

๓.๑๐. ทัศนคติต่อการเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

การเลือกฝ่ายบริหารของท้องถิ่นอาจทำได้หลายวิธีคือ การให้ประชาชนเป็นผู้เลือกโดยตรง หรือให้สภาที่ประกอบด้วยตัวแทนที่ประชาชนเลือกตั้งมาเป็นผู้เลือกฝ่ายบริหารอีกครั้งหนึ่ง

จากความเห็นของผู้ตอบ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๘.๖๖ มีความเห็นว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครควรให้ประชาชนเป็นผู้เลือกโดยตรง มีเพียงร้อยละ ๑๘.๑๐ ที่เห็นว่าควรให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานครเป็นผู้เลือกตั้งตารางที่ ๕๗

เมื่อพิจารณาจำแนกแต่ละอาชีพ ผู้ตอบแต่ละอาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๐-๘๐ เห็นด้วยกับการที่ให้ประชาชนเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยตรง โดยเฉพาะนักกีฬา ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ และกลุ่มอื่นๆ

ส่วนความเห็นของผู้ตอบที่เป็นชายและหญิงมีความเห็นเหมือนกันคือส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๘ เห็นว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครควรให้ประชาชนเป็นผู้เลือกตั้งตารางที่ ๕๘

ความเห็นของผู้ที่มีอายุ ๒๐ ปีขึ้นไปส่วนใหญ่เห็นว่าการให้ประชาชนเป็นผู้เลือกตั้ง ร้อยละ ๘๑.๖๘ มากกว่าผู้ที่อายุ ๓๐ ปี ถึงตารางที่ ๕๙

ตารางที่ ๕๗ แสดงทัศนคติต่อการเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

(จำแนกตามอาชีพ)

ความเห็น	นักศึกษ	ข้าราชการ	ลูกจ้างรัฐ	ลูกจ้างทั่วไป	อิสระ	อื่น	รวม
พอใจเลือก	๒ (๑๑.๓๖%)	๒๑ (๒๐.๐๐%)	๑ (๑๐.๐๐%)	๑๑ (๑๒.๑๘%)	๕ (๓๓.๓๓%)	๐ (๐.๐๐%)	๔๐ (๑๘.๑๐%)
ไม่พอใจเลือก	๑๔ (๘๒.๓๕%)	๓๘ (๓๕.๒๔%)	๘ (๘๐.๐๐%)	๔๘ (๕๖.๕๕%)	๑๐ (๖๖.๖๖%)	๒ (๑๐๐.๐%)	๑๒๕ (๕๖.๖๖%)
ไม่ตอบ	๐ (๕.๘๘%)	๕ (๔.๗๖%)	๑ (๑๐.๐๐%)	๕ (๑๓.๒๓%)	๐ (๐.๐๐%)	๐ (๐.๐๐%)	๑๖ (๗.๒๔%)
รวม	๑๖ (๑๐๐%)	๑๐๕ (๑๐๐%)	๑๐ (๑๐๐%)	๖๘ (๑๐๐%)	๑๕ (๑๐๐%)	๒ (๑๐๐%)	๒๒๑ (๑๐๐%)

ตารางที่ ๕๘ แสดงทัศนคติต่อการเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

(จำแนกตามเพศ)

ความเห็น	ชาย	หญิง	รวม
พอใจเป็นผู้เลือก	๒๐ (๑๕.๒๓%)	๒๐ (๒๒.๒๒%)	๔๐ (๑๘.๑๐%)
ไม่พอใจเป็นผู้เลือก	๕๘ (๓๔.๕๑%)	๒๓ (๓๔.๔๔%)	๑๒๕ (๕๖.๖๖%)
ไม่ตอบ	๑๓ (๕.๕๒%)	๓ (๓.๓๓%)	๑๖ (๗.๒๔%)
รวม	๑๓๑ (๑๐๐%)	๕๐ (๑๐๐%)	๒๒๑ (๑๐๐%)

ตารางที่ ๕๕ แสดงทัศนคติต่อการเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

(จำแนกตามอายุ)

วิธีการเลือก	อายุ ๒๐-๒๙ ปี	อายุ ๓๐ ปีขึ้นไป	รวม
ให้สภาเป็นผู้เลือก	๗ (๘.๘๖%)	๓๓ (๒๖.๐๐%)	๔๐ (๑๘.๐๐%)
ให้ประชาชนเป็นผู้เลือก	๕๘ (๘๐.๖๘%)	๑๐๙ (๘๑.๓๓%)	๑๖๗ (๘๔.๖๖%)
ไม่ตอบ	๖ (๘.๔๕%)	๑๐ (๖.๖๗%)	๑๖ (๗.๓๔%)
รวม	๖๑ (๑๐๐%)	๑๕๐ (๑๐๐%)	๒๑๑ (๑๐๐%)

จากการวิเคราะห์ของผู้เขียนพบว่า ในการมาใช้สิทธิเลือกตั้ง ผู้มาใช้สิทธิมากที่สุด
ในท้องที่เขตห้วยขวางอันเป็นเขตชุมชนอย่างคึกคักชุมชนราชการและกลาง เอกชน เพศชาย
มาใช้สิทธิเลือกตั้งมากกว่าเพศหญิง และผู้ที่มีอายุ ๓๐ ปีขึ้นไปมาใช้สิทธิเลือกตั้งมากกว่าผู้ที่มี
อายุ ๒๐-๒๙ ปี ผู้ที่ตอบส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่ากรุงเทพมหานครควรมีการเลือกตั้งโดย
จะมีข้อบกพร่องในด้านการประชาสัมพันธ์อย่าง ประชาชนที่มาใช้สิทธิก็ได้รับความสะดวกพอสมควร
จึงบางคนก็เห็นว่าหน่วยเลือกตั้งอยู่ไกลไปใช้สิทธิไม่สะดวก ประชาชนมีความเข้าใจและสนใจใน
การเลือกตั้ง เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตำแหน่งที่มีการเลือกตั้งพอสมควร

ในความคิดเห็นที่ได้รับแสดงว่า ประชาชนที่รู้จักผู้สมัครส่วนใหญ่ก็มาจากการประชาสัมพันธ์
ของพรรคการเมืองมากกว่าจะรู้จักผู้สมัครจากการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครเองซึ่งเป็นลักษณะของ
เมืองที่ขาดความสมัครกันส่วนตัวออกก็มีลักษณะความสัมพันธ์แบบทางการมากกว่า ผู้สมัครไม่มีโอกาส
จะออกหาเสียงตามบ้านไปอย่างใกล้ชิด ประชาชนมาใช้เลือกตั้งก็เพื่อเลือกบุคคลที่ตนชอบไปทำหน้าที่
บริหารและปกครองท้องถิ่น และส่วนใหญ่ได้เลือกผู้สมัครตามพรรคการเมืองหรือกลุ่มที่สังกัดมากกว่า
การเลือกเพราะความสัมพันธ์ส่วนตัว

เมื่อจำแนกตามอาชีพ เพศและอายุ ผู้ตอบก็มีความเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ เช่น
เดียวกัน